

ens

El nou santpolenc / nº 48 / Desembre 06 / Revista trimestral

A reveure, Pastorets!

Reportatge / La Fundació Coromines ens obre les seves portes

Ruscalleda s.a.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MOVIMENTS DE TERRES

TREBALLS PER AL CAMP

Avinguda Maresme, 9

08396 Sant Cebrià de Vallalta (Barcelona)

Tel. 93 763 10 12 - Fax 93 763 13 21

ruscalleda@ruscalleda.biz

Ceràmiques

Marbres i granets

Banyeres i cabines hidromassatge

Mampares

Sanitaris

Griferies termoestàtiques

Accessoris bany

Mobles bany

Mobles cuina

Electrodomèstics

Xemeneies

Barbacoes

Elements decoratius d'exterior

Balustrades

Tot tipus de material per a la construcció

Materials de construcció i decoració

Amargant

 Balay

TAU
CERAMICA

FRANKE

BOSCH

Pando

vives
AZULEJOS Y GRES

Teka

ZIRCONIO

SYSTEM-POOL
HIDROMASSAJE

PORCELANOSA
CERAMICA

VENIS
CERAMICA DE ELITE

Bañacril

**Projectes de Cuines 3D
DEMANI
PRESSUPOST**

Amargant **SANT POL DE MAR** - Ctra. de Sant Cebrià, s/n
Tel. 93 760 01 12 Horari: De 8 a 13 i de 15 a 19 h. Dissabtes matí obert

Amargant **PINEDA DE MAR** - Sant Joan, 42 (N-II) Tel. 93 767 14 16
Horari: De 9 a 13 i de 15 a 20 h. Dissabte obert matí i tarda

BLOCK
COCINAS

AUXIMOBEL

sumari

ens / nº 48 / Desembre 06

Seccions

Sumari pàg. 03 / Bústia pàg. 05 / Opinió pàg. 06 / Noves Tecnologies pàg. 13 / Cultura pàg. 15 / Notícies pàg. 25 / Salut pàg. 31 / Escacs pàg. 41 / CEIP Sant Pau pàg. 43 / Esports pàg. 45 / Ràdio pàg. 46 / Política pàg. 48

Reportatges

A reveure, Pastorets !

Aquest serà l'últim Nadal que podrem veure Els Pastorets al nostre poble. Els organitzadors han decidit fer un parèntesi. Parlem amb en Pepe Mestres que ens fa un repàs dels 13 anys d'història d'aquesta representació / pàg. 18

La Fundació Coromines ens obre les portes

El passat 28 de setembre l'esperada Fundació Coromines inaugurava la seva seu a Sant Pol. Us la ensenyem per dins / pàg. 32

Edita / Ajuntament de Sant Pol de Mar *Redacció* / Ester Roig, Daniel Solano
Fotografia / Pito Estol, Ester Sauleda *Disseny gràfic i maquetació* / Daniel Solano
Impressió / Impremta Rodríguez *Publicitat* / Tel. 93 760 45 47 *Web* / www.santpol.org/ens
Correu electrònic / ens@santpol.org *Dipòsit legal* / B-24263-93 *Fotografia portada* / Pito Estol

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades

Multimarca Automoció

TALLERS TOBELLA, S.L.

Ctra. N-II, 5 · 08395 SANT POL DE MAR · Tel 93 760 04 17
Fax 93 760 01 84

c/ Tobella, 40 - 08395 St. Pol de Mar
Tel. 93 760 22 02

**CALELLA
CONFORT**

MOBLES
PER A
INTERIORS

Sant Jaume, 368 (Parkinsol) · 08370 CALELLA
Tel. / Fax 93 769 22 31

Carrer Havana, 2
Tel. 93 760 09 04
SANT POL DE MAR

Peix fresc, diàriament d'Arenys

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- *Alumini en general
- *Vidres i miralls
- *Mampares de bany
- *Sostres d'alumini i PVC
- *Portes i finestres de PVC

Plaça Anselm Clavé, 7
Tel. i Fax 93 760 06 93
08395 Sant Pol de Mar

FUSTERIA I EBENISTERIA

_____A
_____N
_____E
_____M S.C.P.

c/ Havana, 47 - 08395 Sant Pol de Mar
Mòbil 610 25 31 81 -Tel. Taller 93 760 02 21
Tel. Particular. 93 769 18 17

Liliput Books Tel: ++34 937 604 048
Carrer Nou 4 08395 Sant Pol de Mar
dimecres-dissabte: 10.00-13.00 / 17.30-20.00
diumenge: 10.30-13.30 dilluns/dimarts tancat

bústia

L'Heretat, l'amor a les nostres coses

La nostra masia catalana –casa de pagès– és l'hereua de “vila romana” segons J. Puig i Cadafalch, que ho fa palès quan l'erudit, expressament l'anomena:

“La més antiga, la més racional, forma de vida de Catalunya”. Cada nom propi o mot del casal perdura per generacions, i molt entranya.

La institució camperola, cívica i de conveniència –essència del fet diferencial català– per la utilitat, la defensa i la convivència on el seny propi s'instal·la.

Al casalici hi cabia tothom: gent, animals i bèsties s'acomodaren cadascun fent el seu paper, tant natural com que pares, fills, avis i altres, es complementaren.

Indispensable en resulta l'estampa del pou d'aigua bona, principalment. L'era per les messes, els pedrissos, el barri i la tanca. El rellotge de sol, n'és el cultural complement.

Pel proveïment més a l'abast, la figuera hi és present, amb bons fruits; doncs ho era per llaminejar, endolcint el paladar i a més, donar forces per treballar.

Altres i molt nobles assimilats li foren precisos a la nissaga: l'olivera, l'aviram, el porc i els sembrats. A més, l'hort, que nutrients amuntega.

Però en arribar la industrialització absorbent, aparegué l'hereu escampa que fugí a la ciutat,

oblidant l'amor a l'origen, la tradició i sentiment; altrament, l'esforç dels ancestres per conservar l'heretat.

Josep M. Puig Tornabell
Any 2006

L'adéu al "dominguero"

A la pàgina 21 del n. 46 de l'ENS va aparèixer la ressenya de la “despedida del dominguero”.

Essent com és aquest un poble en que la indústria més important és el turisme en les seves diverses vessants (agències de la propietat immobiliària, gent de cap de setmana, apartaments, urbanitzacions, etc.), vaig copsar l'opinió d'algunes persones que no reben l'ENS, és a dir, justament el “domingueros”.

Certament, molts d'ells estaven enfurismats precisament per això: segons ells, ¿què seria de Sant Pol sense “domingueros” i “forasters”, quan justament aquesta gent han fet del poble el que és avui dia?

Vist des de la seva òptica, ficar un “dominguero” al tren i engegar-lo cap a Barcelona, només pot tenir una interpretació possible: no ens volen, encara que gairebé molts santpolencs visquin de nosaltres....

Senyors, cada un pot tenir la seva opinió respecte si ens agrada més el poble d'avui o el de fa 30 anys, però el que és clar és que va sentar molt malament veure aquesta mena de “greuge” en un òrgan quasi oficial de l'Ajuntament.

Ben atentament,

Julian Moreno

L'apartat de Bústia és obert a tothom que vulgui expressar les seves opinions, crítiques, comentaris o pensaments sobre qualsevol tema relacionat amb Sant Pol. Els escrits no poden sobrepassar les 20 línies a doble espai en lletra Times i grandària dotze. La revista es reserva el dret d'extractar-los o resumir-los. Podeu deixar-los al Punt d'Informació (Abat Deàs, 36) en un disquet etiquetat amb el nom de l'autor i telèfon (amb una còpia impresa), o també ens els podeu enviar a través del correu electrònic a: ens@santpol.org.

opinió

El POUM: una eina essencial

□ **Associació de Veïns Les Formigues**

(Text adreçat al Consell assessor del Pla d'Ordenació Urbanística en la sessió del 30 de novembre del 2006)

El POUM no s'ha aprovat inicialment. El ple l'ha rebutjat, però la gran majoria dels grups del consistori s'han mostrat d'acord en el vuitanta per cent del pla que s'ha presentat. Estem, doncs, davant un document obert.

Sempre hem defensat que era en la fase d'avanç que es podia, i calia, fer el debat de conceptes. Per això demanem al Consell assessor urbanístic del POUM, i molt especialment als grups polítics amb representació al consistori, que reflexionin, treballin, dialoguin, i sàpiguen consensuar les seves propostes. Creiem en la voluntat i la possibilitat d'arribar a acords, car l'àmplia majoria dels regidors consideren positiu bona part d'aquest Avanç. És el moment de posar sobre la taula propostes alternatives, fonamentades, rigoroses i fetes amb responsabilitat, contrastades amb l'equip redactor i els serveis tècnics municipals, com es mereix el document més important que realitza l'Ajuntament.

Aquestes són les nostres aportacions al debat:

- El document inicial no ha comptat amb l'aprovació, però pensem que fer-lo públic ara no serviria per a res, i a més posaria en greu perill la resta del pla.

- Si l'objectiu central és protegir de l'especulació el territori que l'Avanç presenta com a susceptible de ser urbanitzat, i tanmateix assegurar que el creixement de Sant Pol (si un dia és necessari) sigui coherent, les dues opcions són: classificar els terrenys de "sòl no urbanitzable" o bé de "sòl urbanitzable no delimitat".

- Si prenem l'opció de classificar un terreny com a "sòl no urbanitzable", podríem estar deixant el territori desprotegit en cas de no assenyalar cap element de definició que condicioni o impedeixi una possible modificació d'aquesta classificació en els propers anys.

- La Llei contempla per al "sòl urbanitzable no delimitat" uns indicadors i paràmetres de coherència* urbanística (això és: que sigui respectuós amb el que ja hi ha, que no acumuli déficits, que respongui a necessitats socials...). El pla té la potestat d'especificar aquests indicadors i paràmetres per tal de garantir l'ús racional del territori i la qualitat de vida de les persones.

- Aquest podria ser un punt de partida per al diàleg: començar per definir els indicadors de coherència urbanística i de qualitat de vida, junt amb els paràmetres, i prendre la decisió sobre la nomenclatura del sòl al final.

Tots els partits es van comprometre electoralment a revisar el Pla General en aquesta legislatura. El Pla Estratègic i l'Agenda 21 s'han realitzat, a temps i dignament, amb aquest objectiu. Disposem d'un document tècnicament ben fet. Les opcions són prou clares, i els objectius són comuns. No podem permetre'ns ni dilacions ni tampoc precipitacions.

El Pla d'Ordenació Urbanística és essencial: una eina indispensable al servei de tot un poble.

Sant Pol, 30 de novembre del 2006

() Article 33.4 i article 58.1 d) i e) de la Llei d'Urbanisme de Catalunya*

Sempre hem defensat que era en la fase d'avanç que es podia, i calia, fer el debat de conceptes. Per això demanem al Consell assessor urbanístic del POUM, i molt especialment als grups polítics amb representació al consistori, que reflexionin, treballin, dialoguin, i sàpiguen consensuar les seves propostes.

Enric Prat de la Riba

□ David Pagès i Cassú

En complir-se el centenari de la publicació de l'obra *La Nacionalitat catalana*, d'Enric Prat de la Riba, el record se'ns en va cap a la seva figura, obra i pensament.

Enric Prat de la Riba nasqué a Castellterçol (Vallès Oriental) el 29 de novembre de 1870. Cursa els estudis de Dret a la Universitat de Barcelona. El 1892, l'any en què esdevé un dels impulsors de les Bases de Manresa, és elegit secretari de la Unió Catalanista. Ens trobem davant l'inici d'una carrera meteòrica que tingué com a punts culminants la presidència de la Diputació Provincial de Barcelona (1907) i, sobretot, la presidència de la Mancomunitat (1914).

Prat de la Riba fou un home de doctrina, de partit i de govern: tres dels atributs que defineixen els millors perfils polítics. Com a home de doctrina, a més dels articles periodístics, els missatges i els manifestos, l'any 1906 publica la seva obra fonamental, *La Nacionalitat Catalana*, on precisa de manera clara i concreta el reconeixement de la realitat nacional de Catalunya; com a home de partit, funda la *Lliga Regionalista*, i com a home de govern desplega una activitat intensa, eficaç i ben encaminada que possibilita que el país avanci i es modernitzi de manera formidable. Tot plegat va fer que Eugeni d'Ors, Xènius, amb total mereixement, el qualificués de Seny ordenador de Catalunya, i que Joan Maragall el reivindicués com a figura cabdal del catalanisme.

Respecte a la seva condició de dirigent, sempre s'ha subratllat la capacitat de donar un gran impuls al país en els seus aspectes bàsics, malgrat

disposar de pocs recursos i de poc temps, i, també, l'habilitat de saber-se envoltar de persones que, independentment de la seva ideologia i sensibilitat, avantposessin de manera generosa el seu saber i les seves capacitats al servei de Catalunya.

En pocs anys funda l'*Institut d'Estudis Catalans*, des del qual Pompeu Fabra normativitza la llengua, i crea un conjunt d'institucions que vertebraren i dinamitzen el país: la *Junta Autònoma de Museus*, l'*Escola Superior d'Agricultura*, l'*Escola Catalana d'Art Dramàtic*, l'*Escola Elemental de Treball*, el *Consell d'Investigació Pedagògica*, la *Biblioteca de Catalunya*, les *Biblioteques Populars*, l'*Escola de Funcionaris d'Administració Local*, l'*Escola Superior de Bells Oficis*, l'*Estació Aerològica de Barcelona*...

La seva obra fou extraordinària i ens és de grat ressaltar-la, però en aquest centenari del seu llibre cabdal, nosaltres volem posar especial accent en la seva condició d'home de govern, de

generador de confiança, de creador d'autoestima, d'ordenador del país i, sobretot, de líder que, amb la seva exemplar tasca al capdavant de la Mancomunitat, ens retornà als catalans la confiança de governar-nos nosaltres mateixos, tal i com havia estat, de manera plena, segles enrere.

Morí l'1 d'agost de 1917, a la mateixa casa on havia nascut, avui convertida en Casa-Museu. Tenia només 46 anys. La seva vida fou breu, massa breu, però ens queda el consol que pogué oferir al seu poble el màxim rendiment d'unes qualitats excepcionals.

“Prat de la Riba fou un home de doctrina, de partit i de govern: tres dels atributs que defineixen els millors perfils polítics”

Mostra de mots referits a Sant Pol que recull el Diccionari Coromines (Continuació)

Ara que ja tenim inaugurada la Fundació Pere Coromines, encara és més escaient recordar la ingent tasca filològica que ens va deixar el seu fill Joan. Per això continuem oferint-vos mostres de paraules referides a Sant Pol que l'autor recull en el seu *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana*.

Avui comptem amb l'agradosa ajuda d'en Josep, un dels germans Tarridas, com en Pere, més coneguts com "els banyistes". Tota la vida hem tingut "els banys", començant un oncle de l'àvia, l'avi, el pare i ara nosaltres. Sempre hem posat les casetes on són ara, al cantó d'ençà de la riera, excepte l'any 1974 en què les vam posar a l'altre costat, a Can Villar, perquè uns camions van fer el disbarat d'endur-se la sorra d'on sempre les havíem posat, fins que el comandant de Mataró va fer aturar l'extracció de la sorra que l'autoritat municipal d'aleshores havia consentit que es fes. A l'altra banda de garbí de la riera no hi hem anat més, perquè allà on la mar romp hi ha pedres i garotes o eriçons.

Així comencem la conversa tot intentant de fer memòria d'algunes paraules que Coromines va recollir a la nostra vila escoltant els seus amics pescadors, com en Vinagreta o altres d'anònims des que venia als estius amb la família a partir de l'any 1914 fins al 1938.

Tanmateix, també volem saber si els nostres pescadors d'avui encara usen aquells mots o han canviat de significat o s'han oblidat o ja no serveixen perquè la tecnologia moderna els ha substituït. I tal com diu la dita que com més se sap, més se sap que no se sap, nosaltres volem saber-ne més i per això preguntem i escoltem els descendents d'aquells vells pescadors que estimen la mar i continuen, malgrat tot, fent la feina que van aprendre dels seus avantpassats.

Els comentaris són extrets, doncs, de la conversa entre Josep Tarridas i qui signa.

"BOTAFIÓ" **BOTAFIÓ**, 'cada una de les cordetes amb què es formen les veles a la verga corresponent', abans *bodafions*. Avui es diu *botafions* a la nostra costa de Llevant, que jo tenia definits de Sant Pol de Mar en una nota de 1929". Diccionari Coromines.

Comentari. En Josep pronuncia *butafió* i li sembla bé la definició de Coromines. Explica que és la corda que enganxa peça per peça una xarxa amb l'altra. Cada xarxa fa uns 50 m. o 40 brases. A cada 10 malles hi ha un botafió. La malla és cadascuna de les obertures formades pels fils d'una xarxa.

Els pescadors sempre parlen de brases. Agraeixo a l'Andreu Boter, crític lector de l'ENS, que em fes adonar de l'error d'haver escrit *metre* en lloc de *braça* tal com m'havia comunicat en J.M. Germà en l'ENS anterior.

Avui, però, els pescadors quan compren xarxes ho fan en metres i després les converteixen en brases ja que els aparells tecnològics també vénen en anglès i la braça anglesa és equivalent a la fracció de la milla, un 1'80 m. aproximadament.

"BRAÇA" **BRAÇA**,[...] mesura de longitud o fondària: primer es diria p. ex., *deu braça de pregone(s)a*, després *deu brases*, etc.

DERIV.: *braçolada*; *braçolí* que a St. Pol em definien "espècie de fil molt prim i resistent: se'n fan els palangrons" en (1929)." Diccionari Coromines.

Comentari. Sí, és veritat. El *braçolí*, pronuncia en Josep, és el fil prim o la cameta que diuen ara, i a més s'hi enganxava un tros de pèl, al braçolí. I la mare és la *braçulada*. Ara en el palangre tot és de pèl sintètic, gruixut, i de fibra. El braçolí ja s'ha eliminat.

"BUJOLA, BUJOL, BUIOLA designen diverses espècies de galleda o obi; *buiola*, però, ho havia sentit jo molt a Sant Pol de Mar (anotat 1931 per a una 'galleda de fusta de posar-hi pops')". Diccionari Coromines.

Comentari. La *buiola* és un cossi, un cubell que es fa servir per posar-hi el peix. Primer es feia servir per a pops. Sí, els que van a l'arrossegament és per a pops, però després ja va venir el cove, avui de plàstic, perquè com que és foradat va molt bé per rentar tota mena de peix. Els quillats d'avui que van a la gamba ja hi van amb uns cubells de plàstic. De fet ja no parlen de *buioles*. Com veiem, les paraules van canviant degut a la tecnologia.

"CALIMA, nom d'un llibant de cànem o d'espart que fan servir els pescadors; P.Coromines se l'anotava en el quadern que titula *Llibre de Sant Pol*, explicant "quan escandallen el fons, i tiren corda al gall a tocar fons, és l'*escandall*, però si hi ha corrent i han de donar més corda, diuen *amolla calima* (sovint: "*molla calima*";)". Diccionari Coromines.

Comentari. En Josep continua recordant. *Amolla calima* em sona a afluixar o amollar. El contrari és llavorar o cobrar. És a dir, estirar cap a tu. Calima és com una corda. Abans també podia ser de pita, el fil semblant al palangrò. Per tant, amollar encara és viva la paraula entre nosaltres.

"Volem saber si els nostres pescadors d'avui encara usen aquells mots o han canviat de significat o s'han oblidat o ja no serveixen perquè la tecnologia moderna els ha substituït"

En canvi, l'escandall o *escandai*, com en diu Josep ja no es fa servir perquè ara porten sonar, sonda o radar o routier. Els pescadors d'avui s'han hagut de reciclar per força.

També hem de tenir en compte que d'un poble a l'altre els noms varien i els dels peixos també. D'aquí a Blanes canvia no només la fonètica sinó el nom. Per exemple, els rogers o molls. Dels tacons, a Blanes en diuen rêmols o roms.

"**PALANGRE**", ormeig de pesca consistent en una corda que es manté fondejada, i de la qual pengen un seguit de cordetes armades d'un ham [...] En les nostres costes en tinc dades directes d'oïda, de pertot: Bca., StPol [1915] ..]

DERIV.: *Palangrer* "Gairebé sempre que el pescador parla dels paratges marítims es refereix al relleu...del fons...prop de StPol es troben *la Carrana, la Barra...*".

DERIV.: *Palangrera* 'corda llarga de palangre': "La fonera...passada la part poc profunda de la costa on pot calar amb els seus ormeigs: misterios més enllà que la barca no solca, ni hi ha senyes...ni corda prou llarga per a amollar en cerca del seu fons, ni si hi tiressin la *palangrera*

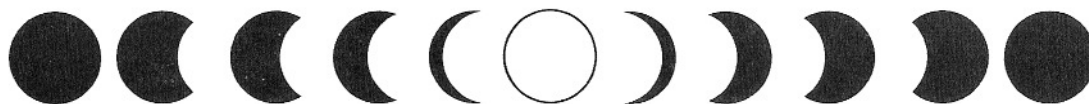
la recobriren, per tal com...hi solen trobar orbs, peixos amb unes dents que tallen els cordills de la xarxa". Diccionari Coromines.

Comentari. La *Barra* és a llevant de la farola de Calella fins a Blanes, a 50 brases de fons. La *Carrana* és més lluny de la costa on els quillats hi van a pescar la gamba, però no ho pot precisar. Encara hi la *Melica*, que encara és més lluny. Per aquí més a prop hem pescat a la *Rocassa*. És un punt que s'hi agafa gamba, per davant de Malgrat.

Tots aquests llocs són caladors. A cada lloc on van a pescar té un nom que encara usen, com unes coordenades que els vells ja les tenien al cap, encara que avui els aparells els ho assenyalen: les senyes, els "enfilaments" de la muntanya, com el castell de Blanes o *La Grimola*, però els joves d'avui si no ho han après de pares a fills ja no ho saben...

I va recordant més noms que examinarem un altre dia. Moltes gràcies, Josep.

(continuarà)

Les fases de la lluna

Núria Anglès

Lluna nova

Núvols d'ocells
que es mouen com onades,
núvols d'estornells
buscant les arbrades.

Lluna plena

La matinada et sorprèn
del passeig de la nit,
i la llum de sol matiner
et fa més bonica, més clara...

Lluna quart creixent

Lluna clara,
la teva claror transparent
avui la terra ha tapat
la teva llum platejada.

Lluna plena

Lluna plena,
ull de cel

rodó i fred...
gris cendrós, platejat
vigilant el món blavós.

Lluna quart minvant

Ai, lluna freda
espectadora dels meus rancors!!

Lluna nova

Els braços a l'aire,
el sol a les pluges,
com branques de vinyes
verdes que a la mar
arriben besant.

Lluna quart creixent

Lluna vermella,
quan jorns sens comunicar-me
que no creguis és oblit,
és l'alta temperatura
que crema la pensa,
com si una boira d'un alè ardent,
ens separés.

Lluna plena

Lluna, sí que he estat
dins els teus braços
i feliç he sigut...
No he somniat,
era dolça la solitud.
Deixa'm parlar-te,
deixa'm arribar
a on el somni creu estar.

Lluna quart creixent

Dels fets naturals no faig
una festa si són tristos,
però la sortida del sol
i la seva posta, la celebro
grandiosament cada dia.

(* Núria Anglès acaba de publicar el llibre "La Lluna", que inclou tots aquests versos que hem anat publicant a l'ENS i d'altres d'inèdits. El podeu trobar a les llibreries de Sant Pol de Mar)

En el canviant paisatge urbà de Sant Pol

□ Associació A Tot Drap

Fotografia: Joan Tallada

En el canviant paisatge urbà de Sant Pol, hi ha un element característic, que gairebé passa desapercebut, de tant habituats a veure'l com estem. Fa setanta-cinc anys que hi és, i s'ha mantingut quasi inalterable en el seu aspecte exterior i interior, tot i la seva situació. Estem parlant de la caseta del motor —la “maquinilla” per a alguns—. Però, què és? Què hi fa allà? Haurem de recular en el temps i explicar-ne una mica la història.

Durant el primer terç del segle vint, Sant Pol era una població de pescadors i pagesos. Observant imatges d'aquella època, ens sorprèn la quantitat d'embarcacions que ocupaven la sorra. L'únic medi existent llavors per treure les barques de l'aigua era la tracció animal. En Mià dels bous, —aquest era el sobrenom de Damià Mas i Ribó— era el propietari de dues parelles de bous i un “matxo”, que duïen a terme aquesta feina. Cobrava als pescadors per aquest concepte; per “tires” en deien.

Però ens trobem a finals dels anys vint i principi dels trenta. El país, amb una acabada d'estrenar república es prepara per a fer un salt endavant en l'àmbit social, cultural, però també tecnològic. S'havia viscut recentment l'Exposició Universal de Barcelona l'any 1929, que aportava innovacions en diferents aspectes.

Algunes barques ja havien incorporat els primers motors, després d'haver anat tota la vida a rem i vela. A Montgat, Pineda o Calella, també havien instal·lat motors a la platja per a la feina de treure les barques. Aquestes tres casetes, eren propietat d'una mateixa persona: un “americano” que havia invertit part de la seva fortuna en aquest negoci. Però en Mià en volia construir una de la seva propietat.

En una entrevista feta a Maria Mas i Llobet, —la filla

d'en Mià—, ens explicava recentment el seus records, de quan ella era encara una nena, i va visitar amb el seu pare l'Exposició Universal. Allà hi va veure, de ben segur, el que ell necessitava: un motor per a treure les barques. També ens recordava la Maria, les moltes dificultats que van haver de superar, de tipus burocràtic i administratiu per a poder construir en un indret com aquest, a la platja, arran de mar, al costat de la via del tren.

A la fi, però, se'n pogué sortir. A l'Arxiu Municipal de Sant Pol, s'hi pot veure encara la memòria tècnica, necessària per a sol·licitar el permís de construcció. La signa l'arquitecte Ignasi Mas i Morell. Som a l'agost de mil nou-cents trenta-u. Possiblement, la construïren els paletes de Joan Vila, —l'avi Vila—, ja que col·laboraren en la majoria d'obres d'aquest arquitecte. Aquesta informació no l'hem pogut comprovar, però Mercè Vila, neta del constructor, ens assegurà que sí, que el seu avi havia treballat en d'altres ocasions a casa d'en Mià, a la Riera, ja que les dues famílies tenien molt bones relacions.

El projecte sembla que va endavant. En aquella època, a Sant Pol no hi havia revista local. Però a “La Maresma”, editada a Mataró, i amb informacions d'altres pobles podem llegir al seu número d'abril de mil nou-cents trenta-dos una petita nota que diu literalment: “L'últim temporal de garbí ha deixat un

xic de sorra a la platja nostra que algunes barques aprofiten per treure-hi. És per això que del tot instal·lada la màquina de treure les barques, ha inaugurat el seu servei, suprimint la parella de bous que tant de caràcter donava a la platja nostra”.

Aquí tenim la partida de naixement de la caseta del motor. Francesc Isern, pescador de Canet de Mar, en el llibre on explica les seves vivències, fa memòria i diu:

“Encara recordo quan a la platja de Sant Pol varen treure els bous per posar la màquina. Varen venir a Canet a embarcar-los a la càrrega i descàrrega del ferrocarril, camí de l'escorxador, els pobres. Mireu si n'eren, de grossos, que amb el bescoll quasi arribaven al sostre del vagó”.

Ara, ja en sabem una mica la història, de la caseta i el motor. Durant més de cinquanta anys, va anar complint la missió per a la qual va ser construïda. Fins i tot, durant la guerra va treure de l'aigua un avió republicà, que va caure al mar, metrallat, davant del poble. El pilotava un noi madrileny, de

dinou anys, que va sobreviure a l'ensurt. La Maria Mas ens ho va explicar amb precisió. L'avió va estar uns quants dies a la platja, el desmuntaren en diverses parts, fins que el pogueren carregar en un tren. Això va ser el tres de gener de mil nou-cents trenta-nou.

Quan en Mià va deixar de treballar, la seva feina la seguien fent els palers de la confraria. L'última barca, de les quatre grans que quedaven, –l'Ester–, va sortir per última vegada el dia set d'agost de mil nou-cents vuitanta-cinc. Quan tots els pescadors professionals traslladaren les seves activitats al port d'Arenys, el motor quedà gairebé en desús, però no del tot. Molts pescadors aficionats, –a través de l'associació l'Ancora–, el seguien fent servir, i n'asseguraren alhora el manteniment fins els nostres dies. Així doncs, l'any dos mil set, en farà setanta-cinc de la seva posada en servei. Però, quin futur li espera? Per a algú, potser estem parlant d'una ferralla obsoleta.

La llei 9/1993 de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, diu en el seu article 1: “El patrimoni cultural català és integrat per tots els béns mobles i

La conservació del conjunt pot permetre explicar el món de la pesca a Sant Pol, i de forma particular l'ofici de paler. ¿Podrien formar part la caseta i el motor, en un futur no molt llunyà de la “mar de museus”, la xarxa de petits i grans museus marítims de la costa catalana?”.

Fotografia: Arxiu P. Sauleda

“Els avenços tecnològics recents no ens han de fer oblidar un passat que sembla llunyà. Que forma part de la mateixa història, però en etapes diferents.”

immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que per llur valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic mereixen una protecció i una defensa especials, de manera que puguin ésser gaudits pels ciutadans i transmesos en les millors condicions a les generacions futures”. Aquests béns poden ésser de titularitat pública o privada. Algú en dubta, avui dia, de la conveniència de conservar i protegir un edifici modernista, un pont romànic, o una església gòtica? Els avenços tecnològics recents no ens han de fer oblidar un passat que sembla llunyà. Que forma part de la mateixa història, però en etapes diferents. El mateix *Museu Marítim* de Barcelona, en la tasca que està portant a terme, a tota la costa catalana, d’inventariar i documentar el passat mariner i tot el que en resta, ens va fer arribar un document on manifesta: “Sant Pol conserva un element singular que constitueix una peça important del patrimoni marítim català, el valor de la qual supera l’interès purament local. Es tracta de la caseta que protegeix la màquina de varar les barques dels pescadors, un element arquitectònic que resulta ser un testimoni

únic del passat mariner de la vila, i un edifici únic a Catalunya.”

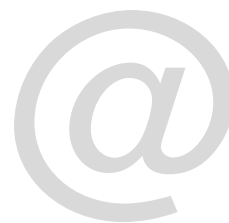
La conservació del conjunt pot permetre explicar el món de la pesca a Sant Pol, i de forma particular l’ofici de paler”. ¿Podrien formar part la caseta i el motor, en un futur no molt llunyà de la “mar de museus”, la xarxa de petits i grans museus marítims de la costa catalana? Aquesta estructura de cooperació té per objectius promoure la protecció del patrimoni marítim, sensibilitzant a la societat de la seva importància com a part integrant de la cultura i la història pròpies.

És en aquesta direcció que l’associació A Tot Drap està adreçant tots els seus esforços. Per a aconseguir la complicitat i la col·laboració de totes les parts implicades –la propietat, les administracions,...–, en un projecte integral on es puguin desenvolupar a la platja totes les activitats lúdiques tradicionals: pesca, bany, navegació, gaudint alhora d’un equipament històric i cultural d’aquesta mena. Una façana marítima digne del seu passat i d’acord amb el futur que Sant Pol mereix.

noves tecnologies

Pol Maresma
PolNetwork.com

Signatura... digital?

Mica en mica, Internet ha anat entrant a les nostres llars, a ritmes diferents ens anem acostumant a utilitzar la xarxa per cada cop més i més coses. Utilitzem Internet per informar-nos, comunicar-nos, per comprar i fins i tot per divertir-nos. Gestionar des de casa els nostres comptes corrents, fer transferències i d'altres gestions bancàries han acabat, o acabaran, formant part dels nostres hàbits. Podem fins i tot estudiar una titulació universitària a www.uoc.edu. Però què hi ha d'aquella mena de gestions, de vegades feixugues i carregoses, que hem de fer tot sovint amb les administracions i organismes? Poden aquests tràmits fer-se per Internet? La resposta és clara i senzilla: sí.

Els últims temps han aparegut projectes que van en aquest camí. Podem realitzar el pagament de tributs i multes amb l'Organisme de Gestió Tributària a www.orgt.diba.cat, demanar hora de visita pel metge a www.gencat.net/ics, enviar la nostra declaració de la renda a www.aeat.es, realitzar consultes a la Direcció General del Cadastre www.catastro.minhac.es... I aquesta llista de ben segur anirà en augment, però és responsabilitat nostra pressionar les diferents administracions per tal que puguem dur a terme tots els tràmits possibles per Internet. Quin problema real hi ha, més enllà dels hàbits i canvi de costums, en que les gestions administratives es puguin fer per Internet? La seguretat. És cert doncs que s'ha de garantir la seguretat en aquesta mena de comunicacions i és aquí on entra en joc la Signatura Digital.

La Signatura Digital és l'equivalent a la signatura tradicional que utilitzem en el món del paper. Signar digitalment un document garanteix que aquest és l'original, que no ha estat modificat i que l'envia la persona que el signa, i fa possible la irrefutabilitat dels compromisos adquirits. Per això, la firma digital és necessària per realitzar tràmits formals per via telemàtica. La Signatura Digital la podem veure com un fitxer que podem desar al nostre ordinador (anomenat Certificat Digital i que hem de guardar amb molta cura) amb el qual ens identifiquem en enviar documents, o en entrar en llocs web que ho requereixin. Segons els casos i necessitats existeixen certificats que es desen

en targetes xip (semblants a les targetes de crèdit), o fins i tot en unitats tipus pendrive USB. La Certificació Digital va néixer com a resposta a les necessitats legals de donar validesa a les comunicacions per Internet.

Podem aconseguir la nostra signatura digital a diferents entitats, per exemple entrant al web de la Fàbrica Nacional de Moneda y Timbre, www.cert.fnmt.es, entre les nostres dades i al cap d'uns dies passem a firmar per les oficines d'hisenda. Un cop fet això podem descarregar el nostre Certificat Digital. Una altra opció és anar al web de l'Agència Catalana de Certificació www.idcat.net, i sol·licitar allà el nostre certificat. En aquest cas a partir de gener vinent ens regalaran un clauer USB amb una zona criptogràfica segura per emmagatzemar els certificats.

Però és realment segur? Els sistemes criptogràfics que ens permeten disposar d'aquest tipus d'eines no són perfectes, però el principal perill d'aquests sistemes són els propis usuaris. Prendre consciència de la importància del nostre Certificat Digital, emmagatzemar-lo amb cura de no perdre'l i que ningú hi pugui tenir accés és molt important. En som responsables de la seva custòdia per tal de garantir la fiabilitat del sistema.

Més enllà del tracte amb les administracions, la signatura digital ens pot ser útil en un futur per dur a terme qualsevol contracte per Internet, i és un sistema que ja estan utilitzant les administracions per a les comunicacions entre elles mateixes, professionals del sector jurídic, empreses privades...

Estalviar-nos desplaçaments i temps, les cues d'espera, incompatibilitats horàries, comoditat... són moltes les raons que ens poden dur a voler utilitzar aquests sistemes. Les opcions comencen a existir, és feina de tots però pressionar les administracions perquè prenguin consciència d'aquesta necessitat i facin que en un futur no molt llunyà puguem dur a terme tots els tràmits de manera telemàtica amb total normalitat.

Per fer-ho us animo a que sol·liciteu el vostre certificat digital, jo ja ho he fet!

“La Signatura Digital és l'equivalent a la signatura tradicional que utilitzem en el món del paper”

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CALEFACCIÓ · CLIMATITZACIÓ

MELCIOR CASTELLAR SOLER

C/. Verge de la Mercè, 24
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)
E-mail: mcastellar@castellarroca.com
Tel. 93 760 06 75 - Fax 93 760 45 14
OFICINA I CORREU: C/. Dr. Riera Vaquer, 23 baixos

EMPRESA INSTAL·LADORA AUTORIZADA
PEL DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA.

JARDÍ SEC

Jordi Puigdefàbregas

Tècnic especialista en jardineria i paisatge

- Servei integral de jardineria
- Disseny, realització i conservació de jardins
- Creació de jardins de baix manteniment i poc consum d'aigua

Tel. 659 77 31 92

93 760 06 99

jardisec@hotmail.com

Masia de Golinons
08395 Sant Pol de Mar

**Aleix Lluveras
Fuster**

Tel. 93 762 47 63
Fax 93 760 08 59

*amanides,
embotits, patés,
coques calentes,
formatges, vins,
caves i fondue
de xocolata
...*

Carrer de la Riera, 13 - Telèfon 93 760 23 73
08395 Sant Pol de Mar
www.restaurantlacasa.com

òptica st. pol

ÒPTICA-OPTOMETRISTA COL·LEGIADA NÚM. 13.497

plaça estació, 2 08395 sant pol de mar
tel 93 760 45 46 fax 93 760 45 46

GUCCIRAYBANVOGARTARMANIVOGUE
MOSCHINOADOLFODOMINGUEZVUARNET
OXYDOSILHOUETTETOUSAGATHARUIZ
LAPERLAVERSUSBENETTONGUESS

- Revisions oculars gratuïtes
- Tonometria (revisió del glaucoma) servei gratuït
- Adaptació de lents de contacte
- Taller de muntatge propi
- Òptica infantil

Cicle de Concerts de Les Volades de Sant Pol

Entrevista a en Joan Serra i Jordi Sala, coordinadors del Cicle de Concerts de Les Volades de Sant Pol.

Com neix el Cicle de Concerts de les Volades de Sant Pol?

Fa un any aproximadament, la volada del 48 de Sant Pol va escollir a la Maria Alba, l'Assumpció Fugasot i a un servidor (Jordi Sala) com a responsables dels actes de celebració. Llavors ens vam plantejar fer alguna cosa diferent al que sempre havien fet les altres volades. Volíem trencar una mica el motlle i no només fer les activitats típiques, com ara el sopar o l'arrossada, sinó també complementar-les amb un concert popular i gratuït que volíem oferir a totes les volades.

Les volades tenen molta tradició a Sant Pol.

I tant. És una tradició molt nostrada. Hi ha volades des de l'any 1928... Això són molts anys. I aquesta és la primera vegada que s'incorpora un concert musical entre els seus actes.

I cada any hi haurà un concert?

De fet, al principi no teníem previst que el concert tingués continuïtat. Però quan vam conversar a

l'Ajuntament amb en Ramon Llastarry per presentar-li la idea es va mostrar tan favorable que en poc temps ens va plantejar la possibilitat de fer-ne un segon i obrir la possibilitat a més concerts futurs. I d'en Ramon mateix va sorgir la idea de fer un Cicle de Concerts. Per tant, mentre l'Ajuntament doni el seu suport indispensable a la iniciativa, tirarem el cicle endavant amb molta il·lusió. A més, nosaltres també convidem a implicar-se en el projecte a tots els caps de volada de Sant Pol.

Per tant, el d'aquest Nadal serà el primer concert del cicle.

Exacte. De moment tenim el primer concert del 25 de Gener del 2007, amb un nivell de qualitat altíssim, perquè l'Orquestra de Cambra de l'Empordà és la millor de Catalunya en el seu gènere. Però també ja estem projectant un segon concert de cara a l'estiu amb la Liedercamera, que és una de les millors corals que podem trobar avui en dia.

El concert d'aquest Nadal serà una bona oportunitat per a que els santpolencs gaudeixin

d'una orquestra de primer nivell.

Sí. I en un entorn immillorable, perquè l'Església parroquial de Sant Pol té una acústica extraordinària. Pensem que l'Orquestra de Cambra de l'Empordà és una formació musical estable que normalment actua als millors escenaris del país: al Palau de la Música, al Liceu, etc.

I de cara als propers concerts, només es convidaran Corals i Orquestres de Cambra?

No. L'objectiu és també incloure concerts de gospel, de piano, de guitarra, de quartets... Cada concert farem una variació. L'important és que la gent s'hi engresqui i podrem portar concerts de tots els estils més interessants. Però primer cal que la gent vibri amb els primers concerts, aquest és el nostre desig immediat.

Veig que el cicle comença com un projecte molt ambiciós.

Home, creiem que Sant Pol es mereix tenir un

esdeveniment cultural com aquest. Es un poble amb prestigi cultural, gràcies a la seva gent, a la seva arquitectura modernista o a la feina de professionals com la Carme Rusalleda o en Perejaume. I també amb una recentment estrenada Fundació Coromines i un Museu Municipal que eleven el llistó cultural.

I en l'àmbit musical també tenim el Festival de Jazz, un dels més antics de Catalunya, o la Cantada d'Havaneres, que cada any creix més i més en públic. Per tot plegat creiem que el Cicle de les Volades havia de ser ambiciós.

Ens expliqueu el programa?

Mira, no hem volgut fer un programa excessivament clàssic, sinó que hem tendit a escollir més aviat peces populars. Hem fet un programa exquisit, però a l'abast de tothom. Volem que l'orquestra s'hi pugui lluir, que el públic en quedi encantat i que tot plegat serveixi per donar empenta i continuïtat a la nova iniciativa.

Aria de la Suite en Mi M.....J.S.Bach
Petita Serenata NocturnaW.A.Mozart
Allegro
Romança
Minuet
Rondó

L'hivern, de les Quatre Estacions..... A. Vivaldi
Allegro non molto
Largo
Allegro

Solista: Ivo Dechkoff

“El Golpe”..... Banda sonora d’Scott Joplin
La vida és bella Banda sonora de N. Piovani

Paraules d’amor, Mediterráneo...J.M. Serrat
Laura, L’Estaca..... Lluís Llach

Solista i orquestració: Jordi Codina, guitarra.

Somni.....M. Saderra
Carícies.....J. Vicens
La Santa Espina..... E. Morera

+ Sorpresa Final

Llibres / Camí d'Ítaca

Autors: Oleguer Presas i Roc Casagran / *Editorial:* Mina / *PVP:* 15 euros

Camí d'Ítaca m'ha emocionat, contràriament al que m'esperava. I ho dic per l'època en què va sortir al mercat, per Sant Jordi, quan qualsevol famós es veu amb cor d'escriure un llibre i aprofitar la seva fama en d'altres àmbits per vendre "literatura". M'he trobat, però, immersa en el món d'un personatge famós que, a banda d'això, té unes idees i una personalitat pròpies amb tot el dret a transmetre-les per a tothom qui ho vulgui conèixer. Oleguer Presas ha editat un llibre, sí, però ho ha fet amb Roc Casagran, escriptor i amic seu que s'ha encarregat de la part de redacció de *Camí d'Ítaca* tot i que el protagonista sigui l'Oleguer i els pensaments i criteris que s'hi manifesten siguin seus o de tots dos...

Camí d'Ítaca passa en un dia, un dia gloriós per a tots els afeccionats al Barça, el dia de la celebració de la lliga 2005. Un passeig de tres hores amb autocar per tot Barcelona compartint el triomf amb tots els seguidors va permetre Oleguer Presas, o li ha permès ara, de fer tot un seguit de reflexions sobre tot allò o tothom que anava veient des de dalt d'aquell autocar, el seu primer camí cap a Ítaca, el seu primer recorregut cap a un somni, cap a una utopia però... n'hi ha tantes d'utopies! i d'utòpics! Al llibre ens fa veure que el seu va ser un somni compartit, conegut, una lliga de futbol... que no acaba, però, de ser res important comparat amb la lluita cap a les utopies de moltes altres persones: la lluita dels immigrants per a fer-se un lloc en aquest país, la lluita d'una adolescent contra l'anorèxia, la lluita de molts joves per a trobar un habitatge digne, la lluita que hem de fer tots cada dia per no caure en

el camí fàcil de les drogues que ens transformen falsament aquest món on ens ha tocat viure.

En definitiva, la lluita de tots aquells que fan el camí cap a Ítaca, o cap a les Ítaques, diria jo, perquè d'Ítaques n'hi ha moltes i molt diferents. I si fem un repàs al llarg de la història ens podem trobar també molts utòpics, persones que han dedicat o dediquen ara tota la seva vida a anar cap a una Ítaca, a fer un camí on aprenen i topen i es tornen a aixecar i això els fa més forts fins que es converteixen en mites per a tots aquells que venim després i que pretenem seguir el seu exemple; seguir un camí el recorregut del qual ens fa més savis perquè ens fa més forts.

L'Oleguer té un somni on camina amb Ulisses però també amb personatges tant propers a nosaltres com en Guillem Agulló, l'Ovidi o en Xesco Boix, entre d'altres. Recomano moltíssim la lectura d'aquest llibre i la recomano per a tots aquells a qui anomenen inconformistes, idealistes, radicals... perquè vegin que no estan sols en aquest camí i que les coses es poden canviar si anem tots junts cap a Ítaca, si fem tots junts aquest viatge cap a tot allò que desitgem i que, de ben segur, podrem aconseguir. Continuarem caminant cap a Ítaca!

llibreria
el Faristol

c/ Bruguera, 78
08370 Calella
Tel/Fax 93 766 52 08
el.faristol@retemail.es

Marta Rocafort

Cent anys de Colònies de Vacances a Catalunya (1893-1993)

Autors: Enric Puig i Jofra, Josep M. Vila i Vicens / *Editorial:* Mediterrània / Barcelona 2005.

Fa pocs mesos va aparèixer el llibre *Cent anys de colònies de vacances a Catalunya (1893-1993)* (Editorial Mediterrània), una obra col·lectiva de tres volums, dirigida per Enric Puig i Jofra i Josep Maria Vila i Vicens, que ofereix una panoràmica general sobre com han nascut i s'han desenvolupat les colònies a casa nostra.

L'any 1893 un grup de seixanta-dos nens de famílies de Barcelona va fer una estada al balneari de la Garriga (Vallès Oriental) i un altre de vint nenes es va allotjar al col·legi La Granja, al barri de les Corts. Foren els dos primers torns de colònies que s'organitzaren a Catalunya, en aquell cas, sota els auspicis de la Societat Econòmica Barcelonina d'Amics del País. Suïssa havia acollit, feia poc, la primera experiència europea.

El pas dels anys, gràcies a l'empenta, l'esforç i la il·lusió de mestres, monitors, monitores, seminaristes..., va anar descabdellant una àmplia gamma de propostes i de realitats que, sota denominacions diverses (colònia, semicolònia, banys de mar, casal d'estiu, campament...), va donar un gavadal de bons resultats al servei del forjament de persones compromeses, lliures, sensibles, servicials, solidàries, amants de la natura i del país.

Els diversos marcs educatius en què es va anar concretant l'educació en el lleure al llarg dels anys són tractats de manera acurada en aquest llibre; però, l'amplitud del tema abordat també permet de discórrer sobre molts altres aspectes, com ara l'administració pública, els centres d'esplai, les cases de colònies, les persones amb necessitats educatives especials...

La divisió del llibre en tres parts ("Dels inicis a la Guerra Civil", "La recuperació i la iniciativa social" i "La

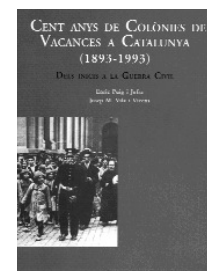
consolidació de la diversitat") obeeix al fet que, en paraules dels autors, "com en tot, la guerra estableix un abans i un després, també en l'educació en el lleure".

L'extensió d'un tema com el que ens ocupa demana d'acudir a un seguit extens de fonts: als arxius, a la bibliografia... i a les persones, les quals, amb el seu testimoni viu i directe, han constituït una valuosa font d'informació, sobretot per a la redacció dels capítols que corresponen a èpoques que ja ens queden una mica llunyanes.

El llibre aconsegueix plenament el seu objectiu de ser història de les colònies. La intenció dels autors era reflectir-hi al màxim el que ha succeït. Per això, el text és molt descriptiu: es recullen els fets i es deixa la interpretació als lectors.

La història de Catalunya es pot escriure des de diferents òptiques. També des de l'educació fora de l'escola. El pedagog Salomó Marquès, en un pròleg magnífic i entranyable, constata que l'obra omple un buit en la historiografia general de casa nostra i, de manera especial, en la historiografia educativa, cosa bàsica per a projectar un futur millor.

Cent anys de colònies de vacances a Catalunya és un llibre documentat, llegívol, suggestiu i estiuenc darrere el qual hi ha moltes hores de feina pacient, laboriosa, entusiàstica. A totes les persones que l'han fet possible, les felicitem i els donem les gràcies.

David Pagès i Cassú

A reveure, Pastorets!

Després de 13 anys de Pastorets a Sant Pol, aquest serà l'últim Nadal que podrem veure les seves representacions al nostre poble. Els organitzadors han decidit fer un parèntesi, parar un temps per reflexionar. Però, hem de dir adéu per sempre a en Lluquet i en Rovelló? No tornarem a veure en Satanàs corrent pel Centre Cultural? En Pepe Mestres, l'actual director, repassa la seva història i ens explica que no es tracta d'un adéu per sempre sinó només d'un a reveure, i que els Pastorets tornaran a arrencar d'aquí un temps amb més força.

□ Un reportatge de l'**Ester Roig** amb fotografies de **Pito Estol**

Quins són els inicis dels Pastorets a Sant Pol?

La història dels Pastorets ve lligada a la Colla dels Geganters, que entre altres activitats també fèiem teatre. El que ens dirigia aleshores era Josep Maria Puigvert i Valls. Sempre comentaven que hauríem de fer Els Pastorets a Sant Pol. Això era una idea sobretot del fill del director, d'en Jordi, que els havia fet de petit i tenia la mania de muntar Els Pastorets. Però a Sant Pol no s'havien representat mai, només s'havien fet algunes representacions o quadres. Cada any en parlàvem, i entre un i altre ens vam anar engrescant, però bàsicament va ser ell.

I us va llançar.

Sí però, què tenim per poder fer Pastorets? S'havia de tenir una infraestructura i fer una inversió bastant important. No teníem decorats, ni llum, ni so, no teníem res. Es va decidir que qui ho havia d'assumir era el Centre Cultural, que fos una activitat de l'entitat. Llavors ens vam embarcar, vam dir: tirem endavant, provem a veure què passa. Vam intentar fer una mica de projecte de tot allò que ens feia falta. Els decorats els podíem llogar, però el problema és que a Sant Pol no tenim alçada per poder pujar i baixar els decorats. Llavors es va idear un sistema de roda, com una corriola de persiana que en comptes de baixar els decorats rectes el que fa és

plegar-los. També ens vam trobar que a la part de dalt del teatre, als telars, només es podia actuar per un costat, i es va haver d'habilitar l'altra banda. Tampoc teníem la trapeta del dimoni, ni llums.

Era una inversió considerable.

El Centre Cultural no podia assumir aquesta despesa tan important, llavors vam arribar a un pacte amb l'Ajuntament de donar una subvenció i amb un acord dels que ho iniciàvem de cobrir les despeses. O sigui que el primer any seria una inversió bastant forta, la qual assumiria el Centre Cultural i l'Ajuntament, però que ens comprometíem que durant 5-6 anys, els que calgués, fariem Pastorets

per amortitzar aquesta despesa.

I us va posar a la feina.

A banda també hi havia la història de qui ho munta, i el que vam fer va ser anar a buscar industrials que ho fessin gratuïtament. I aquí sí que hi va haver la col·laboració de tot el poble de Sant Pol: els manyàs, com en Rovira i en Carbó, sense mena de problema, la Milagros i l'Elena Pacreu amb els vestuaris..., tothom s'hi va abocar al màxim. Això també va fer que el cost fos menys elevat. Vam invertir en llogar els decorats, vam comprar focus... I va passar que el primer any ja vam amortitzar la despesa!

Va ser un gran èxit.

L'èxit que vam tenir el primer any va ser molt fort. A

banda, la curiositat dels Pastorets aquí a Sant Pol és que en un escenari tan petit es movien 40 persones. Un dels mèrits del director era que, com que el muntatge no podia ser molt vistós, va aconseguir una interpretació molt bona, la gràcia d'aquests Pastorets és la interpretació. Es va escollir l'elenc, l'actor per a cada personatge. També hi va haver col·laboracions de la Margarida Barbal amb el tema dels cors, aleshores l'apartat de la música el portava la Fi Arnau, que va ser qui va adaptar-ho al piano, també hi va col·laborar en Benet Roig, que després es va afegir com a director de música, i que encara continua.

I va continuar tenint èxit.

Intentàvem cada any fer alguna cosa nova, portar algun element nou, però com que ja funcionava bé

“L'èxit que vam tenir el primer any va ser molt fort. A banda, la curiositat dels Pastorets aquí a Sant Pol és que en un escenari tan petit es movien 40 persones. Un dels mèrits del director era que, com que el muntatge no podia ser molt vistós, va aconseguir una interpretació molt bona, la gràcia d'aquests Pastorets és la interpretació”

“El fet que la Lúdia Ginesta ens deixés aquest any ens obligava d’alguna manera a dedicar-li uns últims Pastorets”

vam anar continuant. Hi ha hagut personatges que han anat desapareixent, altres que han plegat, i també s’han anat afegint de nous. Després de plegar en Josep Maria Puigvert com a director ho va agafar el seu fill, en Jordi. Fins que el 2003 arribem als 10 anys, i aquest 10è aniversari va ser el boom. Vam recuperar els antics personatges i vam fer una representació amb els primers actors que van començar.

I després?

Hem anat seguint fins que hem arribat a aquest any, que en Jordi ja va dir que plegava. Tot i que sempre anàvem venint gent, vam començar amb 4 representacions, després vam passar a 3 i després a les 2. Una la omplíem segur, el dia de Sant Esteve, i l’altra potser era una mica més fluixa. Però no ens podíem queixar, sempre sortíem contents. Però arriba un moment que ja vas caient en la monotonia, i hi ha d’haver una il·lusió, una

interpretació, una qualitat, no pots fer per fer, i vam decidir que potser valdria la pena de reposar. El que passa és que el fet que la Lúdia Ginesta ens deixés aquest any ens obligava d’alguna manera a dedicar-li uns últims Pastorets.

Serà el final dels Pastorets a Sant Pol?

No. Jo personalment ho plantejo com un final d’etapa. El fet que hi hagi la previsió de fer obres al Centre Cultural també ens motiva a parar, sigui un sigui dos anys, i després tornar a arrencar. Com? Potser d’una altra manera, potser amb uns Pastorets més infantils, potser una cosa més juvenil, potser tornarem a agafar la mateixa gent, no ho sé. Que els tornarem a fer, n’estic convençudíssim, i això no vol dir que l’any que ve hi tornem. Pot ser que vingui el mes de setembre i diguem: per què no els fem? I els tornem a fer. Això no dic que no. Però penso que sí que cal un repòs, per fer una reflexió, i no fer per fer, que tot caigui en

Reportatge

la monotonia i que es perdi qualitat, que es perdi la gràcia dels personatges.

Hi ha alguna novetat aquest any ?

Aquest any el que hem pretès és donar una mica de força als dimonis, donar una mica de caràcter als pastors, intentar pulir alguna cosa que s'ha anat perdent amb el temps. Penso que durant aquests anys hem aconseguit si més no mantenir una tradició que s'ha anat arrelant amb el temps. Però ara val la pena parar, reflexionar i tornar a enganxar amb il·lusió.

Heu pensat fer alguna altra versió dels Pastorets?

Sí, n'hi ha d'altres. També es pot fer l'Estel de Natzaret, però ara com ara penso que els de Folch i Torres són els que coneixem, els que ens agraden, i els que una mica els nens venen a veure, venen a veure en Satanàs, en Lluquet, en Rovelló. Ara

canviar-los seria com començar de zero.

Quins canvis us plantegeu de cara a la nova etapa?

Quan ens plantegem la nova etapa, suposo que ens ho plantejarem des del Centre Cultural, com a entitat que ha assumit el tema dels Pastorets des del principi. El primer de tot és reflexionar i estudiar amb el nou equipament que tindrem quines millores podem fer, i quin tipus d'espectacle podem muntar. També tenim els decorats, que amb l'ajuda de l'Ajuntament els vam arribar a comprar, i que ara són de propietat nostra.

Haurem de veure amb la gent que pots comptar, i demanar l'opinió als actors, si volen continuar com fins ara o canviar el xip. Però penso que ens podem sentir orgullosos que aquella mania d'en Jordi Puigvert, al final es va poder fer realitat. Fins aquí hem arribat i podem sentir-nos contents.

“Aquest any el que hem pretès és donar una mica de força als dimonis, donar una mica de caràcter als pastors, intentar pulir alguna cosa que s'ha anat perdent amb el temps”

SATIVA *jardinera*

Disseny i construcció de jardins, Manteniments,
Horticultura, Xerojardineria, Control fitosanitari,
Podes, Neteja de parcel·les, Instal·lació de
sistemes de reg, Muntatge de pèrgoles i
gelosies, Il·luminació,
Subministrament de planta
i material per a la jardineria, Etc...

654 321 195
Ferriol Sauleda Brossa

Catalan Holidays BUSCA

CASAS Y PISOS

De muy buena calidad y con piscina
para nuestra clientela europea de
poder adquisitivo alto

**¿ES USTED PROPIETARIO DE UNA VIVIENDA
QUE DESEA ALQUILAR TEMPORALMENTE?**

Aquí tiene algunos detalles importantes de nuestra oferta:

- Flexibilidad - Ud. decidirá la disponibilidad de su vivienda
- Hasta 1600/€ semana para casas con piscina según ubicación
- Pagos puntuales de los alquileres antes de la llegada del cliente
- Catalan Holidays no le pide exclusividad durante todo el año
- Profesionalidad - CH solo se dedica al alquiler de temporada
- Presencia gratuita en Europa a través de nuestras páginas WEB

Solicite más información:

Catalan Holidays

Tel: 610 88 33 00 - 902 945 380

e-mail: propietarios@catalanholidays.com

www.catalanholidays.com

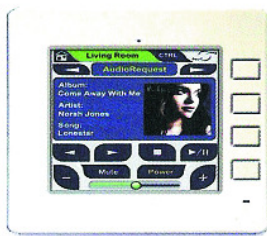
Sistemas Para Viviendas Inteligentes

PROYECTOS LLAVE EN MANO SERVICIO CALIDAD DURABILIDAD
CONFIANZA MARCAS LÍDERES TECNOLOGÍA DOMÓTICA

OFICINA CENTRAL
C/Laureá Miró 153,
1a Planta,
08950, Esplugues de Llob.
Barcelona, España
Tel: 902 888 733
Fax: +34 93 371 6208
Email: ventas@casaip.com

En Sant Pol de Mar (sólo Sábados)
Llamar al 93 760 11 86

www.casaip.com

CASA IP

ANAHAIR
PHYLOSOPHY AREA

Dr. Riera Vaquer, 7
08395 Sant Pol de Mar
tel. 937 604 679
anahair@anahair.es

ANAHAIR us desitja unes **Bones Festes!**

notícies

Fotografia: Pere Sauleda

L'EUHT de Sant Pol celebra el seu 40 aniversari

L'Escola Universitària d'Hostaleria i Turisme de Sant Pol de Mar ha celebrat aquest any el seu 40è aniversari amb diversos actes: l'edició d'un llibre amb la trajectòria de l'escola en aquests 40 anys, una trobada dinar d'antics alumnes i professors i una trobada dinar sectorial, al que van assistir tant els representants de les empreses més importants del sector turístic i hotelier amb presència a l'Estat, com els representants dels organismes polítics competents a Catalunya i Espanya. Fundada l'any 1966, l'EUHT de Sant Pol de Mar, adscrita a la Universitat de Girona, no sols és en l'actualitat l'Escola de Turisme més antiga de Catalunya, sinó la primera en oferir estudis superiors en Hostaleria, el primer Hotel-Escola a l'Estat i el pioner a Europa al combinar la formació teòrica amb la pràctica a nivell universitari a la mateixa escola. L'EUHT Gran Sol ha estat guardonada recentment amb la placa al mèrit turístic, la més alta distinció en turisme de l'Estat.

Perejaume, guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques

L'artista de Sant Pol Perejaume ha estat guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques 2006, un guardó que reconeix "la solidesa intel·lectual de la seva postura, la seva reformulació de la relació entre art i territori i la seva reflexió al voltant dels problemes de la representació dintre i fora de la pintura" que el fan "un dels artistes més significatius del panorama artístic espanyol de l'actualitat".

Nascut a Sant Pol l'any 1957, Perejaume ha cultivat totes les vessants de l'art, des de la pintura fins a la poesia, passant per muntatges audiovisuals. La seva primera exposició la va fer l'any 1974 al Museu de Pintura de Sant Pol, i des d'aleshores no ha deixat d'exposar arreu de Catalunya, de l'Estat espanyol i a l'estranger. Aquest premi concedit pel Ministeri de Cultura és un pas més en la seva brillant carrera. El jurat ha considerat que "pocs artistes reuneixen les condicions de Perejaume per ser una figura de referència internacional". Des d'aquí també volem desitjar-li MOLTES FELICITATS!

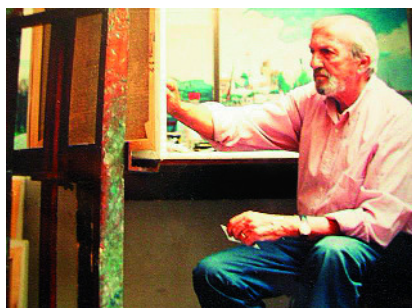

Fotografia: Josep Gol

cultura

Oriol Martí: L'amor per la natura

El seu fill,
Guillermo Martí Ceballos
novembre de 2006

El passat 4 de setembre ens va deixar l'Oriol Martí Valls, el pintor de Sant Pol, a l'edat de 80 anys. Escriure sobre algú tan proper i estimat, com era el meu pare, pot pecar de manca d'objectivitat vers la seva figura com artista que era,

però també puc dir que la proximitat que per raons de sang ens unia, fa que pugui descriure amb més profunditat la seva qualitat humana. Intentaré, doncs, fer un petit resum biogràfic i humà, d'allò que sé pel que ell mateix em va explicar, pel que d'altres m'han explicat i per allò que jo puc aportar com a pintor i com a fill.

L'Oriol Martí Valls, el meu pare, va néixer a Sant Pol de Mar, "als quatre cantons", un 20 de desembre de l'any 1925, perquè els seus pares, barcelonins de naixement, s'havien traslladat a viure al poble on ja estiuejaven des de feia uns anys. Fill del poeta i antiquari Antoni Martí Monteys, ja des del començament de la seva vida, va veure desfilant davant els seus ulls poetes, artistes, intel·lectuals i tota una "troupe" de personatges diversos i bohemis que van marcar per a sempre el seu destí.

Durant la Guerra Civil la família es trasllada a Sant Feliu de Codines i durant tres anys, aquells ulls infantils, van absorbir els colors i la bellesa de la natura, fet que també esdevindrà primordial per a entendre el coneixement profund, l'amor i la fidelitat d'harmonies que posteriorment va posar a la seva obra pictòrica.

Acabada la guerra, la família torna a Barcelona. Reprèn els estudis primaris, però no va ésser mai bon estudiant, raó per la qual el seu pare va decidir que

aprenqués un ofici relacionat amb la seva vocació artística. Treballa en diferents tallers de decoració i restauració de mobles. Més tard, l'Oriol ingressa a l'acadèmia de dibuix i pintura del seu parent, el mestre Nolasc Valls, alternant-ho amb l'Escola Massana, on cursa estudis de dibuix i decoració.

Entre el 1949 i 1950 va passar llargues temporades a Castelló, pintant a la casa del destacat pintor Joan Baptista Porcar, un altre dels personatges que envoltaven la casa familiar dels seus pares. Relata el seu nebot Jaume Infiesta, en el llibre que ell va editar, El Pintor Oriol Martí, que en una de les visites que ell mateix va fer a Can Porcar, a Castelló, aquest li va preguntar: "El teu oncle, l'Oriol, continua pintant?". Ell li va respondre, "Sí", i en Porcar va dir: "Mira, noi, per ací han vingut molts "xiquets" per a aprendre el meu art, la meua forma de treballar i cap no ho ha aconseguit. Ah!, tan sols el "punyetero" del teu oncle, i saps per què?. Perquè l'Oriol té el do. Digues-li que segueixi pintant, perquè la seva facilitat cal aprofitar-la".

El 1951 pinta conjuntament amb el seu amic i mestre Emili Bosch Roger a Barcelona. D'aquest mestre aprendrà a captar el moviment de les figures i la simplificació del paisatge urbà, d'en Porcar la profunditat, la convergència de les línies i aquells cels plens de moviment que el feien inconfusible.

Els anys 1951 i 1954 va fer les seves primeres exposicions en solitari a la Sala Rovira de Barcelona, tot aconseguint una bona resposta per part del públic col·leccionista i de la crítica.

Es casa el 1954 i es pare, progressivament, de cinc fills. Aquest fet li canviarà el seu destí com a pintor absolut i, per poder portar el pes de la seva família, haurà de dedicar-se durant uns anys a la decoració. L'any 1976, sempre seguint els seus impulsos artístics, serà director d'una Galeria d'art. Després d'aquest allunyament circumstancial de la pintura, l'Oriol torna a reprendre aquell camí que interiorment mai havia

deixat; des d'aleshores en cap moment ho va abandonar, fins a la seva mort.

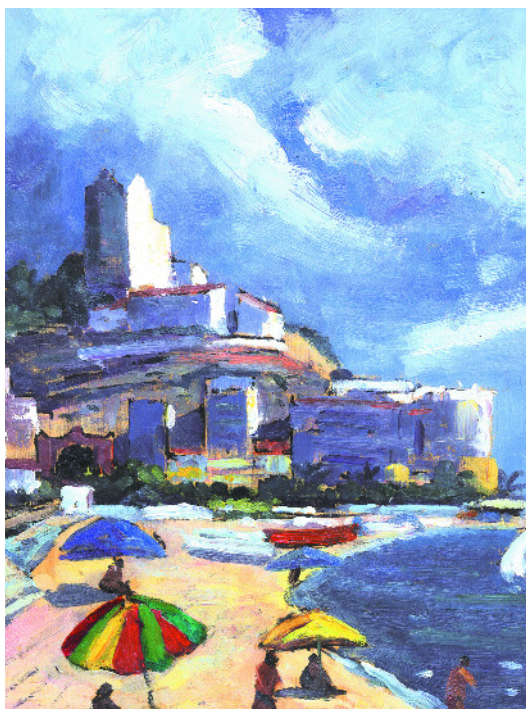
Aquests són els fets més rellevants de la seva biografia, però la personalitat del meu pare no es pot separar mai de la seva obra pictòrica; l'home y la seva obra eren un tot inseparable. Bohemi, sentimental, romàntic i amb un coneixement profund de la natura; "no es pot pintar allò que no coneixes, allò que no ho vius" deia sovint. L'Oriol era fill de Sant Pol, aquí va néixer, aquí va viure gran part de la seva vida i aquí ens va deixar, i per això, la verdor dels pins, el seus cels de plom, "el grop", com deia ell, el mar i la barca adormida, la sortida del sol i xent i el contrallum amb les blanques cases que es tornaven blaves i violetes, eren tan propers, tan reals i a l'hora tan emotius. Mai es va voler embarcar amb l'anomenada "avantguarda pictòrica", tot i tenir més que suficients aptituds i tècnica per a fer-ho; la seva "avantguarda" era la seva pròpia pintura, la seva pròpia calligrafia dins de l'impressionisme; les seves inquietuds eren superar-se a si mateix en allò que ell creia i sentia. No era amic dels "vernissatges" y de la "literatura" que feien els crítics d'art sobre la pintura; "Jo pinto i prou", deia, parafrasejant al pintor Modest Urgell.

L'Oriol era bohemí, vivia sempre el present sense pensar en el futur. Va passar moments econòmicament precaris –sembla ésser un dels estigmes dels artistes–, però amb el seu esperit aventurer i recolzat per la força de la seva muller, la Viky, sempre se'n va sortir dignament. De vegades ho veia tot negre, però l'endemà ho tornava a veure blanc. Era sentimental i romàntic i per això s'emocionava i gaudia de les petites

coses de la vida; podia encomanar a tothom el seu amor per la natura; amava la seva família; era amic dels seus amics i podia conversar llargament i gaudir amb el més simple dels éssers humans o amb el més instruït i intel·lectual home de l'alta societat; això sí, quan algú no li era del seu grat s'allunyava d'ell sense cap mirament.

El passat mes d'agost vaig tenir la satisfacció de fer una exposició a Sant Pol amb el meu pare i el seu nét, en Nico Brunet. Ell mateix la va titular "Tres Generacions"; va ser una iniciativa que va concebre amb molt entusiasme, com si s'adonés que podia ser el seu acomiadament i el llegat que volia compartir amb els seus. Mirant les seves teles no podia deixar d'admirar que aquella força, aquella precisió i aquella veritat poguessin sortir d'aquelles mans tremoloses i d'aquells ulls apagats per la malaltia; i és que tot allò no li sortia pas de les seves mans, ni dels seus ulls, no, tot allò li rajava del seu cor i de la seva ànima, que és la veritable font d'on surt tot l'art.

L'Oriol Martí Valls, el meu pare, "un representant particular d'un espècimen humà en vies d'extinció...", en paraules d'en Claudi Puchades en el magnífic pròleg del llibre "El pintor Oriol Martí". Ara aquest "espècimen humà" ens ha deixat. Els que l'estimàvem el tindrem en el record per a sempre; els seus amics, que ell sabia triar molt bé, també el recordaran per la seva manera especial de entendre la vida; i els que no el coneixien tan profundament o ni tan sols el coneixien, podran gaudir per sempre de les seves pinzellades que brollaven amb passió de la part més íntima de la seva ànima.

“L'Oriol era bohemí, vivia sempre el present sense pensar en el futur”

Notícies

La festa del carrer Dr. Riera Vaquer

El diumenge 18 de juny es va celebrar la primera festa del carrer Dr. Riera Vaquer. Les activitats, que varen començar a les 11 del matí amb una traca, es van allargar fins a les 9 del vespre, hora en la que una altra traca va posar punt final a la festa. Durant tot el dia hi va haver instal·lat un castell inflable que va fer d'allò més feliç a la mainada. En el dinar hi varen participar 90 persones, que van gaudir després amb el ball i la xocolatada de mitja tarda. Es varen també repartir, fruit d'una desinteressada col·laboració, entre tots els assistents unes postals amb una petita biografia del Dr. Riera Vaquer. No cal dir que els organitzadors de la festa ja estan d'allò més que engrescats preparant la que ha de ser la segona festa del carrer, el juny de l'any que ve.

Veïns del carrer Dr. Riera Vaquer

Llar d'avis Sant Pol

Sant Pol de Mar

PELS AVIS DE SEMPRE, AMB ELS SERVEIS D'AVUI

La Llar d'Avis Sant Pol té com a objectiu oferir tots aquells serveis que la gent gran necessita. La finalitat és acollir-los com si d'un hotel es tractés, però afegint-hi els serveis i les instal·lacions que es poden trobar en una residència dedicada a la tercera edat.

Instal·lacions:

- Habitacions individuals, dobles i suites.
- Espai d'oci i lúdic.
- Espai de televisió.
- Gimnàs.
- Biblioteca.
- Terrassa
- Bugaderia.

Serveis:

- Animació.
- Metge
- Infermeria
- Fisioterapeuta.
- Psicologia
- Cuina mediterrània.
- Premsa diària.

- Centre de dia a partir de 445 Euros
- Vacances i rehabilitacions
- Estades i serveis a mida

Qualitat Òptima i Gran Benestar!

(93) 760 01 14

www.larsantpol.com
info@larsantpol.com

616 987 111

La Castanyada Solidària ha estat tot un èxit.

La Castanyada Solidària

Des de la Penya K1, volem agrair la col·laboració de totes aquelles persones que, d'una manera o altra, van participar a la Castanyada Solidària que vam organitzar el passat 1 de novembre a la Plaça de l'Estació. Gràcies a la seva col·laboració es van poder recaptar un total de 200 euros per a la Fundació Dianova-Nicaragua. Aquesta fundació es dedica, entre altres coses, a donar beques a nens i nenes amb pocs recursos econòmics, cosa que els permet tenir accés a una educació, i ajudar-los així a sortir de la pobresa. Moltes gràcies.

Penya K1

El ciclista Maurice Eckhard aconsegueix dos bronzes al Mundial

El jove campió de ciclisme Maurice Eckhard, que ja ens té acostumats als seus bons resultats, ha tornat amb dues noves medalles del Mundial de Ciclisme adaptat celebrat a Aigle, Suïssa, el passat mes de setembre. Eckhard va quedar tercer en la contrarrelotge i en els 3 kilòmetres persecució en pista, però es va quedar sense pujar al podi en la prova en línia, on va quedar cinquè.

Sant Pol Wireless cedeix tres ordinadors a la biblioteca

L'entitat Sant Pol Wireless ha cedit tres ordinadors per oferir accés gratuït a Internet. Els equips estan instal·lats a la Biblioteca Municipal i seran accessibles en els horaris habituals de la Biblioteca. Aquests ordinadors funcionen amb un sistema Operatiu Lliure (GNU/Linux) i disposen del programari necessari per comunicar-se i navegar per Internet, un paquet ofimàtic... Són màquines de segona mà donades a l'entitat i que gràcies a Linux són completament operatives. Us recordem que Sant Pol Wireless és una entitat sense ànim de lucre que pretén fomentar l'ús de les noves tecnologies a Sant Pol, i que disposa d'una xarxa sense fils oberta a tothom que hi vulgui participar. Us podeu posar en contacte amb ells mitjançant el seu lloc web: www.santpolwireless.net o apuntant-vos a la seva llista de correu: lilistaspw@polnetwork.net

LEPANT CENTRE

Cos i ment

CENTRE DE SERVEIS
LLOGUER DE DESPATXOS I SALES
TOTALMENT EQUIPADES PER
PROFESSIONALS DE LA SALUT

TERÀPIES

Naturopatia - Homeopatia - Fisioteràpia
Logopèdia - Osteopatia - Urologia
Psicologia - Counselling - Massatges
Medicina Xinesa - Acupuntura
Psicologia (EMDR) - Psiquiatria - Ozonoteràpia
Altres teràpies: consultar web

ACTIVITATS

DANSA DEL VENTRE
TAI-CHI CHI KUNG - IOGA
VINE A PROVAR 1 CLASSE GRATIS!!!

Nova adreça!

c/ Gravina, 6 - Local 3 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 62 98

bustia@lepantcentre.net
<http://www.lepantcentre.net>

SOLUCION DEFINITIVA A LAS HEMORROIDES

Más de 10.000 casos tratados con éxito
durante 10 años en el mundo

Ligadura de las arterias hemorroidales
con DOPPLER (KM-25)
En 15 min.
Sin dolor
Sin hemorragia
Sin anestesia general

Eliminación definitiva

**CENTENARES
DE
CASOS SOLUCIONADOS**

Técnica
aprobada
por la FDA.
Americana
en 1996

¿IMPOTENCIA SEXUAL?

- 1 de cada 3 hombres padece problemas de erección
- EYACULACIÓN PRECOZ**
- FALTA DE DESEO SEXUAL**
- Erección potente y duradera desde la primera visita.
- Para todas las edades
- Test internacional de la impotencia
- Chequeos prostáticos
- Entrega del Carnet Prostático personalizado
- Anorgasmia Femenina

TELÉFONO PERMANENTE VISITAS:

93 697 42 52

Móvil 607 66 78 56

www.drwafikalwattar.com
e-mail: walwattar@airtel.net

Dr. Wafik Al-Wattar, Col. 12.470 desde 1977
Urólogo, Andrólogo, sexólogo desde 1982
Diplomado en Proctología desde 1995

C/ Lepant, 7, 1r 2a - MATARÓ

... y también visita en BARCELONA, RUBÍ, SABADELL y TERRASSA

Vasectomia 400 €
Fimosis 300 € - Frenillo 200 €

Aprendre dels nostres errors

□ Josep Torrents Missé
Psicòleg

En un món en què es prioritza l'estatus social, la imatge, les riqueses materials, els títols acadèmics i en què tot tendeix a la perfecció, a la competitivitat, al triomf i a l'èxit, cometre errors, equivocar-se, sovint és sinònim d'inseguretat, inexperiència i incompetència.

La falta de rotatge, de maduració o de coneixements tècnics per poder desenvolupar una tasca correctament, indueix en segons quins àmbits al fet que se'ns pugui exigir responsabilitats, cridar l'atenció o, en el pitjor dels casos, a ser menyspreats i, fins i tot, acomiadats.

D'altra banda, fer una pífia, cometre un error, esdevé un requisit necessari per a qualsevol procés d'aprenentatge. No es pot aprendre quelcom, tant si es tracta d'una tasca laboral, domèstica, tècnica, com si es tracta d'una habilitat nova, una actitud, etc. sense equivocar-nos. Així en aquest sentit, caldrà experimentar, comprovar, modificar i repetir les vegades que siguin necessàries, per tal d'interioritzar i assimilar un nou aprenentatge.

Equivocar-nos per desconeixement, per manca d'informació, experiència o simplement per causa de l'estrès que portem, pot ser comprensible i natural. Altra cosa és quan l'error és repetitiu i ens entrebanquem una i altra vegada en el mateix punt. El que indica que potser no coneixem una altre forma d'actuar, de crear noves estratègies o que internament estem repetint un patró de conducta que provoca aquesta situació. Igualment succeeix quan neguem els nostres errors i no en tenim en compte les conseqüències, potser per por als canvis que pot suposar.

En signe positiu, els errors estan en funció del creixement, del coneixement, i ens obren les portes per poder canviar d'actitud, de perspectiva, d'enfocament, etc. Els errors constitueixen i ens donen la informació sobre el que funciona i el que no. Ens marquen la pauta d'allò que cal modificar o corregir, i ens indiquen el punt d'inflexió i de dificultat interna per aconseguir un canvi, de tal manera que si actuem gradualment, amb constància i perseverança, ens ajudaran a l'hora d'aconseguir un objectiu.

Però no tothom sap encaixar bé els seus propis errors, ni en sap extreure la part positiva. De vegades és difícil acceptar que ens hem equivocat o que ens hem posat de peus a la galleda i nosaltres en som els responsables. I per què ens costa? Potser perquè no suportem equivocar-nos? Potser és l'orgull? Potser perquè som massa exigents amb nosaltres mateixos? Acceptar implica el reconeixement d'uns fets, sense jutjar ni criticar. Simplement cal admetre'ls.

Cometre segons quins errors pot ser dolorós, penós o vergonyós. El que ens pot afectar emocionalment i ens pot dur a l'autocrítica, a desvalorar-nos i a recriminar-nos que hem fallat. Matthew McKay, doctor en psicologia clínica, manifesta: "els errors són inevitables. Hem vingut al món sense saber res. Tot el que hem après, des de fer les primeres passes i aprendre a caminar, fins a fer funcionar un ordinador, ho aconseguim al preu de cometre milers d'errors. El procés d'aprenentatge dura tota la vida. I també els errors. Per la qual cosa és necessari admetre'ls i saber-nos perdonar". El perdó és el camí per acceptar i comprendre una decisió, donades les circumstàncies, les necessitats i el coneixement que tenim en el determinat moment de prendre-la. També significa acceptar el passat com ha passat i tenir present que vam actuar de la millor manera que vam saber i poder. Aquesta és la forma de diluir tota recriminació i crítica.

Per altra banda, cometre errors no té res a veure amb la nostre vàlua, ni amb la nostra intel·ligència. Aquestes determinen el que hem de millorar, allò al qual hem de parar més atenció. Esdevenen indicatius per reflexionar i actuar de forma diferent. De la mateixa manera, sentir-se bé amb un mateix no depèn exclusivament d'haver corregit un o més errors, sinó d'altres factors que poden tenir relació amb les pretensions, les necessitats, les il·lusions, els desitjos, o el grau d'autoestima de cadascú.

En conclusió, aprendre dels nostres errors és possible si els sabem reconèixer i si sabem adonar-nos-en de les conseqüències, així com de la capacitat que tinguem per posar-hi solució i no tornar a equivocar-nos.

“No tothom sap encaixar bé els seus propis errors, ni en sap extreure la part positiva. De vegades és difícil acceptar que ens hem equivocat o que ens hem posat de peus a la galleda i nosaltres en som els responsables.”

La Fundació Coromines ens obre les seves portes

*El passat 28 de setembre l'esperada **Fundació Coromines** inaugurava la seva seu a Sant Pol. L'aleshores president de la Generalitat, Pasqual Maragall, va ser l'encarregat d'oficiar l'acte, juntament amb el president de la Fundació, Max Cahner, i amb l'escriptor Albert Manent, membre del patronat que regeix la fundació. L'acte també va comptar amb la presència d'altres destacats personatges de la cultura catalana, però les convidades d'excepció van ser sens dubte les dues germanes encara vives del filòleg, Carme i Júlia.*

□ Un reportatge d'**Ester Roig** i **Daniel Solano** amb fotografies de **Pito Estol**

Situada al carrer Consolat del Mar del nostre poble, la Fundació Pere Coromines d'estudis filosòfics, històrics, literaris i d'investigació lingüística va ser creada per desig exprés del filòleg Joan Coromines, que ho va deixar escrit al seu testament abans de morir. Va ser voluntat seva que la fundació portés el nom del seu pare, l'escriptor, polític i economista Pere Coromines, i una figura capdal en la vida del lingüista. La fundació està ubicada a l'antiga casa d'estiueig que tenia la família Coromines a Sant Pol, a primera línia de mar.

Joan Coromines, l'autor del *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana* i l'*Onomasticon Cataloniae*, va morir el 2 de gener de 1997 a Pineda. Aquell mateix any ja es va constituir la fundació, regida per un patronat que presideix Max Cahner, i la rehabilitació de l'immoble que havia de ser la seva seu es va projectar l'any 2000. Des d'aleshores fins ara va començar un procés

feixuc, entorpit per diversos problemes derivats de les obres. Finalment el projecte va aconseguir tirar endavant, gràcies en bona part al suport de Generalitat, Diputació de Barcelona i Caixa Catalunya, que ha ajudat a sufragar els més de 600.000 euros que ha costat.

Així, la fundació obria per primer cop les seves portes el passat mes de setembre amb

“La fundació Coromines obria per primer cop les seves portes el passat mes de setembre amb l’objectiu de conservar, difondre i donar continuïtat a l’obra del filòleg Joan Coromines”

l’objectiu de conservar, difondre i donar continuïtat a l’obra de Coromines. El públic assistent a l’acte d’inauguració va poder entrar per primera vegada a l’edifici, que conserva la façana original de l’antiga casa i ocupa una superfície de 453 m² útils, distribuïts en planta baixa i dos pisos.

Només entrar a l’edifici trobem una vitrina on es troben exposats els diferents llibres editats fins ara per la fundació. La Fundació Coromines –ens explica Josep Ferrer, el seu coordinador,– segueix tres línies d’actuació: La primera, i la que està més avançada, és la que es dedica a la recerca i a l’edició. La fundació porta editats fins al moment 9 volums de la col·lecció d’epistolaris de Coromines, amb portades dissenyades per Perejaume, i té

pendent publicar en breu un nou volum amb les cartes entre el filòleg i Manuel Sanchis Guarner. També es publiquen unitats didàctiques sobre la vida i obra de Joan Coromines adreçades als instituts.

La segona línia d’actuació és la que fa referència a l’organització d’activitats culturals, com exposicions i conferències, que és la que té un vessant més ampli, si bé tots els actes hauran d’estar relacionats d’alguna

Josep Ferrer, coordinador de la Fundació Coromines

Imatge de la Sala d’Exposicions, a la planta baixa.

La biblioteca personal de Pere i de Joan Coromines és dipositada en arxivadors per a la seva conservació.

Reportatge

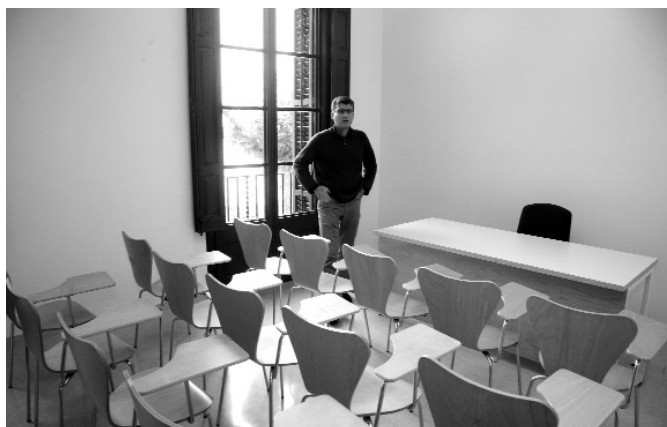
manera amb la cultura i amb la filosofia de la fundació –aclareix Ferrer. La Fundació acollirà diferents tipus d'activitats, algunes més especialitzades que no estaran destinades al públic en general, sinó a estudiosos, i d'altres més obertes, de caràcter més popular. Per desenvolupar aquestes activitats l'edifici disposa d'una sala polivalent a tocar de l'entrada i amb sortida al carrer i al pati interior. Aquesta sala ja es va utilitzar per a la inauguració, i actualment acull una exposició editada en motiu del centenari Coromines.

La tercera línia d'actuació és la dedicada a la docència, per a la qual hi ha destinades tres

aules del segon pis, i on es preveuen fer jornades, simposis, seminaris, destinats al món universitari. Aquesta línia ara està aturada, en funció dels acords que es puguin assolir amb Universitats i segons els ajuts que es rebin per part de l'administració.

Un cop passada l'entrada, trobem la biblioteca de la fundació, que té l'accés restringit. Aquesta biblioteca mostra dues vessants diferenciades: per un costat és una biblioteca filològica, amb els llibres sobre lingüística publicats per Coromines, i per altre acull els llibres que s'han conservat de la biblioteca personal de Pere Coromines, pare del filòleg.

“La Fundació acollirà diferents tipus d'activitats, algunes més especialitzades que no estaran destinades al públic en general, sinó a estudiosos, i d'altres més obertes, de caràcter més popular”

Una de les diverses aules de que disposa la Fundació per a les classes, seminaris o reunions d'estudiosos.

Al pis de dalt hi ha el que havia estat l'antic despatx de Pere Coromines, on hi trobem l'arxiu de fitxes del filòleg i la seva taula de treball

Detall de la màquina d'escriure amb la qual el filòleg va treballar durant molts anys, una Underwood que va adquirir quan va estar exiliat a l'Argentina.

Reportatge

“La planta superior, amb unes magnífiques vistes al mar, acull els despatxos de l’administració i una sala de reunions. Crida l’atenció una de les estances, que temps ençà havia estat el despatx de Pere Coromines”

En els seus dos mesos de vida, la fundació s’ha dedicat a col·locar i ordenar temàticament tots aquests llibres però de cara a l’any vinent té previst desenvolupar un projecte per a la seva catalogació. De cara a un futur també es vol intentar que la biblioteca pugui ser consultable a través d’internet.

El segon pis de l’edifici acull la sala de lectura de la biblioteca, amb les hemeroteques consultables dels diaris l’Avui i El Punt, i dues aules, una amb capacitat per a 30 persones i una altra per a unes 50, que també es pot partir en dues.

La planta superior, amb unes magnífiques vistes al mar, acull els despatxos de l’administració i una sala de reunions. Crida

l’atenció una de les estances, que temps ençà havia estat el despatx de Pere Coromines. Aquí hi trobem un santuari dedicat a l’eminent filòleg: el seu escriptori, amb la làmpara i la vella màquina d’escriure que feia servir Joan Coromines, una Underwood que va adquirir quan va estar exiliat a l’Argentina. Sobre l’escriptori descansa un bust del pare, Pere Coromines, i el llibre d’honor, obert per la pàgina que allotja la dedicatòria de l’expresident Maragall. També en aquesta habitació s’hi guarden les mítiques calaixeres amb els cedularis de Coromines, que recullen més d’un milió de fitxes del filòleg.

La Fundació Coromines –acaba Josep Ferrer– pretén ser un lloc de referència en lingüística, i no es vol centrar només en la

A l’arxiu d’ anotacions de Joan Coromines s’hi poden trobar milers de petites fitxes amb informació que després utilitzava en les seves investigacions

El President de la Generalitat Pasqual Maragall va visitar la fundació el dia de la seva inauguració. A la fotografia el veiem acompanyat de Max Cahner, president de la fundació, i l'escriptor Albert Manent.

“De cara a la primavera, la fundació té previstes diverses activitats, com una jornada de portes obertes, que permetrà a la població de Sant Pol visitar i conèixer la fundació, i també seguir amb la línia de publicacions”

figura de Joan Coromines, sinó en tot allò relacionat amb el que era el seu objecte d'estudi. Així es pretén continuar la seva obra amb nous projectes. De cara a la primavera, la fundació té previstes diverses activitats, com una jornada de portes obertes, que permetrà a la població de Sant Pol visitar i conèixer la fundació, i també seguir amb la línia de publicacions, no només dels epistolaris sinó també d'altres materials

encara inèdits de Coromines. Però la publicació de la Gramàtica Històrica de Coromines, el tercer pilar de la seva gran obra que va quedar inacabat, no està de moment en el seu calendari. Tot i que la fundació disposa de molt material recollit per Coromines en els cedularis, encara hi ha molta feina a fer. “El tema de publicar-ho és molt complex, –diu Ferrer–, s’haurà de veure com s’aborda”.

Perruqueria per homes

Josep Maria

Carrer Nou, 54 - Sant Pol de Mar
Tel .670 22 44 51

BRULTAN
Promocions s.l.

OBRA NOVA I REFORMES

C. Conxita Badia, 6
08395 Sant Pol de Mar
93 760 12 85
E-mail: BRULTAN@terra.es

saule

FINQUES

saule

FINQUES

saule

FINQUES

saule

MANUEL SAULEDA I PARÉS

Agent de la Propietat Immobiliària
Administrador de Finques

sauleda@finquessauleda.com
www.finquessauleda.com
Carrer Nou, 29
Tel. 93 760 09 16
Fax 93 760 05 96
08395 SANT POL DE MAR

Gemma Colomer Munrabà

PODÒLOGA

Col. núm. 954

Tel. 93 760 34 40
c/ Roger de Flor, 13
08395 Sant Pol de Mar
(hores convingudes)

llibreria - papereria
premsa - regals
laminadures - internet
fotocòpies

Ferrocarril, 3 - Sant Pol de Mar
Tel/Fax 93 760 33 39
lonallibreria@terra.es

www.lonallibreria.com

Productes Naturals i Biològics

Herbes

Detètica i Herbolari
Alimentació natural
i de conreu biològic
Cosmètica natural
Massatges
Serveis i consultes
d'Estètica i Medicina Natural
Dietes personalitzades
Astrologia i tarot
Tai-chi i Chi-kung
loga - Dansa del Ventre
Cursos i Tallers

C/ Consolat de Mar, 53 - 08395 SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 20 85
C/ Roig i Jalpí, 2 - 08397 PINEDA DE MAR - Tel. 93 762 37 50
Av. Hispanitat, 29 - POBLENOU - 08397 Pineda de Mar - Tel. 93 766 27 35

SERRALLERIA MIQUEL CARBÓ S.L.

CARRETERA N-II, 7
08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

TEL/FAX: 93 760 32 14

Mobil: 667 716 283

Finques

Finques Raimon Estrany

EXPERT IMMOBILIARI

Consolat de Mar, 24 bxs · 08395 SANT POL de Mar (Barcelona)
Tel. 93 760 12 01 · Fax 93 760 06 81
www.finquessraimonestrany.com

escacs

Humà versus màquina

 Manuel Gardeñes
Jugador d'escacs

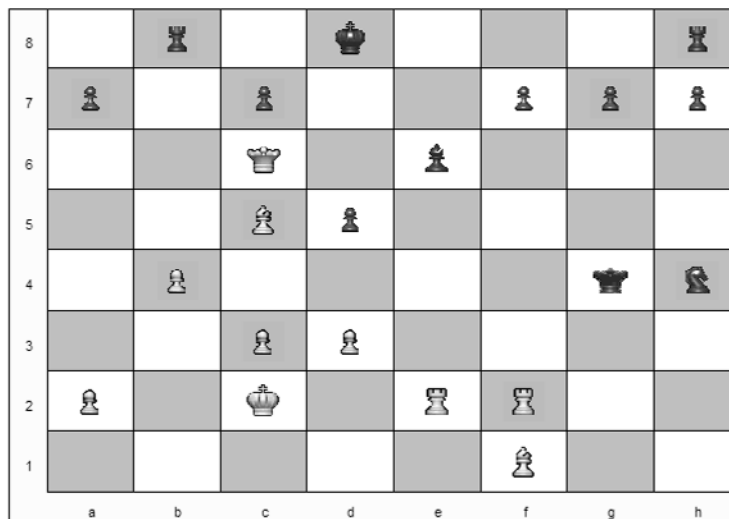
Secció de partides d'escacs demostratives de l'estratègia del ser humà versus la programació de software; basat en la força bruta de càlcul, l'heurística dels criteris posicionals i, fins a cert punt, l'inici d'una incipient, però a llarg termini incontestable, "intel·ligència artificial"...

GARDEÑES – CHESSMACHINE [prog. Schroeder versió 3.0]

Temps = 40 jugades/h.+ 20 jug./h. (23-05-1993)

1.P3AD (amb intenció de defugir la llibreria d'obertures) 1...P4D 2.C3TD (tot cedint el centre) 2...P4R 3.C3AR! P5R (caient en la Defensa Alekhine invertida però amb 1 temps de més pel blanc; semblants transposicions de jugades són 1 problema a resoldre per la majoria de programes) 4.C4D AXC? (cedeix la parella d'A sense cap compensació; 4...P4AD era prou adient; típic error "màquina") 5.D4T+ C3AD 6.CXC PXC 7.DXA (original posició digne d'ésser analitzada) 7...A4A (intent directe d'impedir la sortida dels A negres) 8.P3D! D3D (si 8...PXP 9.A3R! amb iniciativa i millor desenvolupament en bescanvi del peó) 9.P4CD!? C3A 10.A3R (assolint 1 ferm control de les diagonals negres) 10...PXP 11.PXP C5C? (11...O-O amb posterior pressió sobre la columna R era netament superior; altre cop el criteri "mecànic"

falla per preferir guany materials...) 12.A5A (aquest A "vigilant" és la clau del contrajoc blanc) 12...D4R+ 13.R2D D5A+ 14.R2A CXPA? (14...R2D era indispensable per evitar el contraatac i coordinar les T, el "materialisme" del programa és prou demostratiu) 15.T1R+ A3R 16.P3C D4A 17.T1CR C5C? (s'havia de desclavar l'A i activar les T; semblant retirada accelera l'atac blanc) 18.P3T C4R 19.P4C D4C 20.P4T! (amunt que falta gent) 20...D5A 21.T2C C6A 22.TD2R CXP? (idem "materialisme" anterior) 23.TR2A DXPCR (3 P de guany versus 1 atac ja imparabile) 24.D6T R1D! (si 24...R2D 25.TXP! decideix) 25.DXPA T1CD [veure DIAGRAMA: posició de problema; com remata el blanc?] 26.TXP! AXT 27.T7R T2C 28.DXT D1A 29.DXD+ RXD 30.TXA P4C 31.A3T+ R1C (tota resistència és inútil) 32.A7D P4TR 33.A4D T1D 34.A6AR T1C 35.A5R C3C 36.A2T C5A 37.AXC PXA 38.TXP R2C 39.P5C T7C+ 40.R3C T6C 41.A6A+ R3C 42.T4TD! R4A 43.T4D T4C 44.P4T P3T 45.T4AR PXP 46.PXP R3D 47.T4D! R4A 48.R4T T5C 49.TXT PXT 50.A7D P6C 51.A3T (s'ha acabat). 1-0.

Sant Pol ART

Galeria

Marcas a mida
Riera 6-7 SANT POL DE MAR
Tel. + Fax: 937 603 204
www.santpolart.com / e-mail: gypsy@retemail.es
Horari: Dimarts a dissabte: 11 a 14 i 17 a 20h.
Diumenges i festius: 11 a 14h.

Pintura, Escultura, Ceràmica
Fons d'art i exposicions periòdiques
Restauració d'obres d'art
Materials i eines per a belles arts
Complements i regals d'art.

Transports Saltó

C/ Maria Pi, 15
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. 667 426 150 / 667 426 151

DAMASC

SANT POL DE MAR

Cortines
Tapisseries
Cobrellits
Confecció a mida
Llençols
Tovalloles
Nòrdics
Regals
Mobles auxiliars
Catifes
Bany
Làmpades
Llistes per nadons

C. Ignasi Mas Morell, 3
08395 Sant Pol de Mar (Barcelona)
Tel. Fax 93 760 30 58

Moda i Complements
per a la Dona

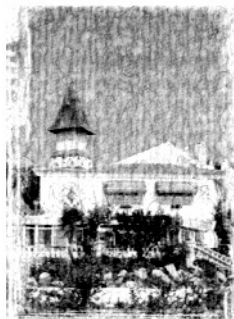
Ferrocarril, 7
Sant Pol de Mar
Tel / Fax 93 760 11 47

FUSTERIA-EBENISTERIA
Josep M^a. Puigvert

C/ Bonavista n°29
(08395) Sant Pol de Mar

Tel. i Fax (93) 760 02 57
Mòbil 647 535 000

El Tot del Morer
Albert i Laura

Carretera Nacional, 2, Km. 664'7
Tel 93 760 11 05
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona)

Tancat diumenge nit i Dilluns tot el dia

CEIP Sant Pau

El CEIP SANT PAU, mereixedor del distintiu ESCOLA VERDA

□ **Xavier Roca**
CEIP SANT PAU

Estem de festa!

Després de tres anys de treball, el propassat mes de novembre, els Departaments d'Educació i de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya feren entrega al nostre centre del guardó que ens singularitza com Escola Verda.

Aquest llarg camí, amb tres fases ben diferenciades, s'inicià amb l'elaboració de la "Diagnosi ambiental" per conèixer el punt de partida, va tenir continuïtat amb la redacció del "Pla de cohesió ambiental", document on s'especifiquen les diferents línies d'actuació que el Centre haurà de desenvolupar per ambientaltzar-se i culminà amb la materialització d'un "Pla d'actuació", que recollia els objectius i les actuacions que es pretenien dur a terme durant els següents cursos escolars.

Les diferents campanyes, només possibles amb l'ajut de tothom, ens van permetre sensibilitzar l'alumnat i les seves famílies sobre l'ús de l'alumini, sobre l'estalvi energètic ("Si em veus, tanca'm"), sobre la necessitat de reutilitzar (amb campanyes com la de reutilització de llibres de text, l'ús de les carmanyoles o la fira del reciclatge), sobre la

necessitat de considerar l'aigua com un bé escàs ("Gota a gota s'esgota"), sobre construcció sostenible (incorporant a la construcció del nou centre la nostra preocupació pels criteris mediambientals), afavorint la recollida selectiva, promocionant el coneixement del medi proper com a motor de recerca de solucions locals als problemes globals (visites a la depuradora, treballs sobre la Riera o la vegetació dunar, ...)

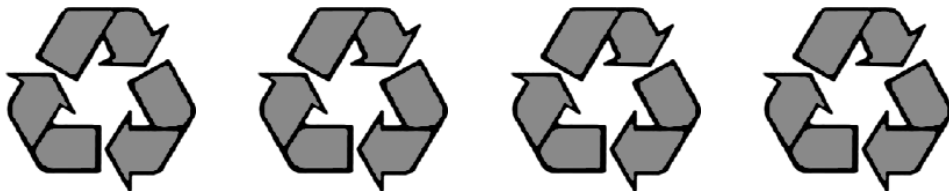
De res serviria el que es fa al centre si les actuacions no tenen continuïtat i no suposen una millora del medi basada en el canvi d'hàbits i actituds.

El distintiu i el diploma són el reconeixement a la feina feta, al grau d'ambientalització del centre i a la preocupació per reorientar l'educació vers el desenvolupament sostenible.

Estem de festa i ho celebrarem, properament, amb tots els sectors de la Comunitat Educativa perquè el mèrit és vostre, és de tothom.

Ara, a celebrar-ho! i després a posar-nos a treballar novament per fer-nos mereixedors de la seva revalidació.

"El distintiu i el diploma són el reconeixement a la feina feta, al grau d'ambientalització del centre i a la preocupació per reorientar l'educació vers el desenvolupament sostenible."

CURACIÓ EMOCIONAL

- Ansietat · Depressi
- Fòbies · Estrès
- Dols i pèrdues

TERÀPIA FOCALITZADA EN LES EMOCIONS
NENS - ADOLESCENTS - ADULTS

institutself@iespana.es · 93 760 34 26 · Sant Pol de Mar

MIQUEL PÉREZ PALLEJÀ

Psicòleg Clínic o Psicoterapeuta
E.M.D.R Practitioner
Col·legiat nº 9801

mou-te

Centre de gimnàstica i Recuperació Funcional

Tonificació
Aeròbic
Steps
Ioga
Dansa
Balls d'envelat

C/ Ignasi Mas Morell, 15-17
08395 Sant Pol de Mar
Tel 93 760 12 97 / 610 823 862

Especialitat en:
CARNS A LA
BRASA I PIZZES

Diumenges nit i dilluns tancat

Carrer Nou, 50 - Tel. 93 760 11 22 - Sant Pol de Mar

SANT PAU⁵

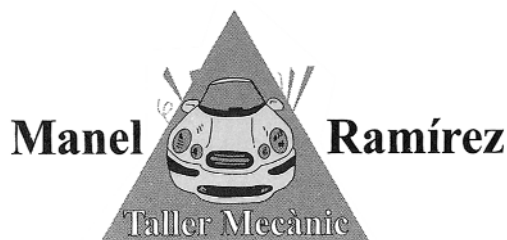
FERRETERIA

Pujada de Sant Pau, 5
Tel. 93 760 00 35
Fax 93 760 20 54

COSES DE CASA

Carrer Nou, 2
Tel/Fax 93 760 20 54

08395 Sant Pol de Mar

Verge de Montserrat, 30-34 B
08395 SANT POL DE MAR (Barcelona) Tel./Fax 93 760 01 34

PINTURA I DECORACIÓ

Joan Vives Carreras

C/ Roger de Flor, 21 · 2on 1a - A

Tel. 93 760 23 56 / 686 720 868

Sant Pol de Mar

rosabel

Pujada St. Pau, 1
T. 937 601 446

08395 Sant Pol de Mar

esports

Un estiu més esportiu que mai

Dins els actes de la Festa Major va tenir lloc el tradicional **3x3 de Bàsquet a la Punta**

Durant aquest estiu que hem deixat enrere s'han organitzat diferents activitats esportives des de la **Regidoria d'Esports**. Activitats per a tots els gustos, amb diferents esports, a llocs diversos i per a totes les edats. En forma de resum us mostrem el més destacat de cada activitat.

Com ja va ser habitual durant els últims anys i donant el tret de sortida a la Festa Major es va celebrar l'**Aeròbic a la Punta** (20 Juliol). Alumnes del gimnàs Mou-te van oferir els seus **Balls** i posteriorment, va ser l'Eva Piqueras qui va oferir una **Master Class** per a tot el públic assistent. Dos dies més tard es va celebrar el **XVè Memorial d'escacs Josep M. Pujol** al Carrer Nou. La competició comptava amb 4 equips vinguts d'arreu del Maresme i se la va adjudicar els Escacs Tordera. També emmarcat dins els actes de la Festa Major va tenir lloc el tradicional **3x3 de Bàsquet a la Punta**. Va comptar amb tres categories que van tenir els següents guanyadors:

CAT. MINI:	CAT. INFANTIL-CADET	CAT. OPEN
1r Sant Cebrià 2n JAMP 3r Brothers	1r Can Villar	1r EXCÉS 2n SET 60

D'altra banda, durant tot el mes d'agost a la Pista del Nàutic van tenir lloc diferents **Torneigs de futbol-sala**. Uns torneigs que compten amb una gran acceptació popular. Tres van ser les categories amb un total de 28 equips participants i uns 300 futbolistes. Cal destacar la inesperada pluja que va caure durant tot el torneig Sènior.

CAT. MINI	CAT. JÚNIOR	CAT. SÈNIOR
1r El Galet (5-2) 2n Saint Etienne 3r Nàutic (7-5)	1r Les Barques 2n Joga Bonito 3r Saint Etienne	1r Tovipié (5-4) 2n Brultan Promocions 3r Pastisseria Sauleda (8-4)

Finalment a la Platja de les Barques va tenir lloc el **Torneig de Volei Platja** (19 d'Agost), que va comptar amb la participació de 16 equips, i el torneig de Futbol Platja (2 de setembre) on s'hi van donar cita 12 equips tot i el mal dia que va fer durant tota la jornada. El quadre d'honor d'aquest campionat va quedar de la següent manera:

1r class. Orcos
2n class. Seleçao
3r class. K1

Per últim anotar, també, la celebració de l'**Escola esportiva** al poliesportiu municipal durant els mesos de juliol i agost amb l'assistència global de més de 120 nens. Des de la **Regidoria d'Esports** intentarem que l'any que ve es puguin mantenir les activitats que funcionen i incorporar-ne de noves que es puguin consolidar en el calendari anual. Per últim volem donar les gràcies a totes les persones i entitats que fan que molts d'aquests torneigs tirin endavant.

107.2 FM
www.radiolitoral.org
Tel.93 760 46 46

ràdio litoral

Sona Bé

Benvinguts al món del Sona Bé, el programa on escoltareu la millor música del planeta, de tots els estils i d'èpoques variades.

Aquesta és l'estructura central del nostre programa, la música, i és per aquest motiu que demanem la vostra col·laboració, perquè sigueu tots vosaltres els qui decideu quina música ha de sonar durant el programa. Això sí, tot té recompensa, ja que si truqueu al 93 760 46 46 per demanar una cançó optareu a grans premis que ens donen els nostres patrocinadors.

Tot i això, la música no és l'únic que sona al SONA BÉ, ja que tenim a la companya Mònica Campoy, que cada programa ens endinsa al món de la televisió perquè n'estiguem ben informats, a les notícies musicals més actuals que mouen el planeta, i també al món del cor, vaja, un "salsa rosa a la catalana", però almenys aquí ningú es tira pedres pel cap.

Finalment, tots aquests continguts s'acaben de lligar amb la gran crònica que realitzem cada setmana amb el Roger Serra del Reial Automòbil Club de Catalunya (Racc), que sol ésser de tot menys crònica del trànsit.

Per tant, només dir-vos que us esperem cada divendres a les 5 de la tarda, per riure i passar una bona estona amb la nostra companyia, i la deus teu dial, 107.2 FM Ràdio Litoral.

Nom del programa: Sona Bé
Dia i hora d'emissió: Divendres de 5 a 7 de la tarda.
Presentador: Ferran Xumetra
Co - presentadora: Mònica Campoy
Producció: Mònica Campoy
Tècnic de so: Ferran Xumetra
Informació del trànsit: Roger Serra (RACC)

No volíem acabar l'article sense agrair als nostres patrocinadors, la seva fidelitat durant tot aquest temps, tot i esperant que duri molts més anys. Ells són: El Relotge de Sant Pol, Electrodomèstics Peix, Llibreria l'Ona, Bar Ca l'Hugas, Llibreria la Llopa (Calella), i Perruqueria TeenTrends (Calella).

Que passeu unes Bones Festes de Nadal i gràcies per la vostra confiança. Sort i Salut!

Ferran Xumetra i Mònica Campoy

Fotografia: Ester Sauleda

El 15 de març de 2003 Ràdio Litoral començava a caminar oficialment per les ones radiofòniques encara que ja portava un any emeten en període de proves. Durant aquests 5 anys, més o menys, que portem de vida hem intentat fer-nos un lloc en la societat santpolenca. Vàrem apostar per la informació i l'entreteniment. Des d'un bon principi hem mantingut un informatiu de dilluns a divendres, que darrerament s'ha ampliat els divendres de temps i de contingut.

S'han mantingut programes i col·laboradors a qui, si em permeteu, els anomenaré amb tot l'agraïment i respecte "il·lustres veterans". Alguns, malauradament per la Ràdio, han hagut que deixar la seva col·laboració per motius de feina, però sabem de bona tinta que si el treball els hi permetés, tornarien. N'hem recuperat d'"il·lustres veterans", però també tenim noves aportacions com la de l'Albert Blasco, Sílvia Martorell, la Mònica Campoy,

que de ben segur tindrà un programa propi molt aviat, i la Virginia Rué.

Que quedi clar que els hi vull agrair, tant als veterans, com als nous, la seva tasca, perquè entre tots hem fet i fem possible Ràdio Litoral. I ara, al apropar-se tant les tècniques informàtiques amb les d'àudio, (avui quasi tothom sap utilitzar un ordinador) resulta més fàcil fer ràdio. Per tant, des d'aquí volem encoratjar a qui tingui ganes i interès, i que li agradi el món de la Ràdio, que s'hi apropi, i veurà que no és tant difícil.

En definitiva, moltes gràcies a tots, tant a les institucions (Ajuntament), entitats, col·laboradors, santpolencs, per fer possible Ràdio Litoral, la Ràdio del Poble.

Ah! I BONES FESTES!!!

Josep Dalmau

Director de Ràdio Litoral

GRAELLA PROGRAMACIÓ RÀDIO LITORAL

GRAELLA VIGENT HIVERN 2006-2007

DILLUNS

De 0,00 h fins a les 11 h SELECCIÓ LITORAL.

De 11 a 13 h M en MAJÚSCULES amb Xavier Tarridas.

De 13 a 21 h SELECCIÓ LITORAL.

De 21 h a 24 h RITMES DE SEMPRE amb Josep Massuet.

DIMARTS

De 0,00 h fins a les 11 h SELECCIÓ LITORAL.

De 11 a 13 h M en MAJÚSCULES amb Xavier Tarridas.

De 13 a 18,30 h SELECCIÓ LITORAL.

De 18,30 a 20 h AHIR I AVUI amb Andreu Coll i Bartomeu Arquè.

De 20 a 24 h SELECCIÓ LITORAL.

DIMECRES

De 0,00 fins a les 19 h SELECCIÓ LITORAL.

De 19 a 20 h EL RODAMÓN amb Manel Sorribas, Albert Blasco Sílvia Martorell i Josep Dalmau.

De 20,30 a 21,30 h COMARQUES Amb Quim Costa.

De 22 a 23 h S.A. amb Nin Sauleda, Jordi Nistal, Marcel Roig i Pere Font.

De 23 a 24 h SELECCIÓ LITORAL.

DIJOUS

De 0,00 a 18 h SELECCIÓ LITORAL.

De 18 a 19 h RECORDANT EL PASSAT amb Josep Pons.

De 19 a 20 h SELECCIÓ LITORAL.

De 20 a 20,30 PARLEM DE NEU (No-més temporada d'hivern)

De 20,30 a 24 h SELECCIÓ LITORAL.

DIVENDRES

De 0,00 a 12 h SELECCIÓ LITORAL.

De 12 a 13,30 h ST.POL A TOTHORA amb Xon Belmonte, Josep Dalmau, Andreu Coll i Ferran Xumetra.

De 13,30 a 17 h SELECCIÓ LITORAL

De 17 a 19 h SONA BÉ amb Ferran Xumetra col·labora Monica Campoy.

De 19,30 a 20,30 EL CINEMA A CASA amb Laura

Aragonés, Anna Roigé, Ferran Xumetra i Jordi Ragull.

De 21 a 22 h CONNEXIÓ LLATINA amb Ignasi Oller

De 22 a 24 h. RITMES DE SEMPRE amb Josep Massuet.

DISSABTE

De 0,00 a 9 h SELECCIÓ LITORAL.

De 9 a 11 h FENT DISSABTE amb Oscar Paniagua

De 11 a 13 h REVIVAL 80 amb Laura Aragonés.

De 13 a 24 h SELECCIÓ LITORAL.

DIUMENGE

De 0,00 a 10 SELECCIÓ LITORAL.

De 10 a 11 A TOC DE COBLA Amb Carles Tarridas.

De 11 a 11,30 LA COVA DEL COUNTRY amb Rafel Corbí.

De 11,30 a 24 h SELECCIÓ LITORAL.

DE DILLUNS A DIJOUS.....

A les 13 h L'INFORMATIU amb Josep Dalmau.

1er DIMARTS DE MES

De 20 a 21 h RÀDIO ASSOCIACIÓ amb Josep Sauleda i Jesús Gómez.

3er DIJOUS DE MES

De 19 a 20 h COSES DE L'IDIOMA amb Lluís Cabruja, col·labora Roser Serra.

Alimenta't bé!

Carnisseria - Xarcuteria

Ca la Teresa

Roger de Flor, 21 (Sant Pol de Mar)
Tel. 93 760 03 91
Costa i Fornaguera, 50 (Calella)
Tel. 93 766 16 59

Ca l'Ingas

Carrer Nou, 49
Tel. 93 760 05 52
08395 Sant Pol de Mar

BUFET FAIDELLA, ADVOCATS

MARIA ROSA FAIDELLA I MOLLÓ
M. EULÀLIA PUJOL I FAIDELLA
ALBERT ALABALL I MARTÍ

PROVENÇA, 273 - 5è 2ª
08008 BARCELONA
TELS. 93 215 32 22
93 215 33 12
FAX 93 487 23 59

NOU, 17
08395 SANT POL DE MAR
TEL. 93 760 30 36
FAX 93 760 30 29

**ELECTRODOMÈSTICS
PEIX**

**Venda i reparació
Antoni Peix i Manent**

Passatge de Mar, 2 · Tel i Fax 93 760 08 11
08395 Sant Pol de Mar

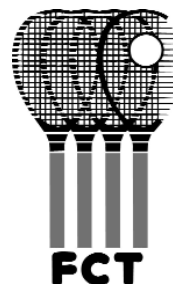

Fundat el 1970

C/ Jordi Carrasco i Azemar, 1
Tel. 93 760 21 98
08395 Sant Pol de Mar
Correu electrònic:
tennissantpol@hotmail.com

Inscrit a:

**Federació
Catalana
de Tennis**

política

CiU
convergència i unió

CiU de Sant Pol de Mar
us desitja unes *Bones Festes*
i un *Feliç any Nou!*

Digues quin Sant Pol vols

som-hi!

grup independent - sant pol de mar

santpol_somhi@yahoo.es

http://es.geocities.com/santpol_somhi

Política

PSC - Agrupació Local de Sant Pol de Mar

PSC

“No, digues no, diguem no”

El PSC de Sant Pol de Mar diu no al Poum.

El nostre és un no conscient, meditat i estudiat, un no a la consolidació de les irregularitats urbanístiques, un no a l'esgotament del territori, un no al creixement innecessari sense estudis previs de detecció de necessitats, un no

I és no perquè ...

- Les necessitats d'habitatge tindran el seu punt màxim cap a l'any 2028 (Pla Estratègic)
- Creiem en el pas de moltes segones residències a residències estables i l'opció encara vigent de no crear un ciutat contínua amb els municipis veïns. (Pla Estratègic)
- Entenem que, els nous habitatges, no respondran a les necessitats dels actuals habitants de Sant Pol.
- Considerem que les petites i mitjanes empreses no estan disposades a abandonar les seves activitats dins del poble.

- Entenem la Sénia com un pulmó d'espais lliures i equipaments.

I, especialment, el PSC de Sant Pol de Mar, diu no a la prepotència dels qui governen i a la incompetència dels qui han governat, a la inexistent capacitat per a explicar-se, parlar-ne i buscar solucions, a la nul·la defensa del projecte presentat i especialment a la infantil amenaça que s'aplicarà el pla general anterior i l'escàs territori del qual encara disposem s'omplirà de grues i nous edificis.

El PSC es pregunta: No se n'havien adonat abans? Els suposats constructors, podent-ho fer, no han volgut construir? S'ho creu algú?

El PSC us ofereix un diàleg obert i constructiu, parlem-ne amb tots, entre tothom i de tot ja que, com diu el poble, “quatre ulls hi veuen més que dos”.

ERC - Acord Municipal

Eleccions al Parlament de Catalunya

Decididament ens hem de felicitar pels resultats obtinguts a tot Catalunya i molt especialment a Sant Pol de Mar. I hem de donar les gràcies als nostres electors que any rere any ens fan confiança, i és que per segon cop consecutiu els electors de la nostra població ens han situat en segon lloc de les seves preferències polítiques, recaptant un 21'03% dels vots.

I tot això vol dir que Esquerra Republicana de Catalunya representa de manera eficient i eficaç l'esquerra catalanista i social de Sant Pol, però també

vol dir que els ciutadans d'aquesta vila creuen en nosaltres i en el nostre programa, tant a nivell nacional com local. És ben conegut que hem desenvolupat el nostre programa electoral municipal, i podem dir que quan resten quasi sis mesos per les properes eleccions locals, hem resolt i dut a bon port la major part d'allò que vam prometre, començant per unes finances sanejades que permeten a la ciutadania mirar el futur amb confiança.

Gràcies Sant Pol.

Fotografia i Vídeo Digital

P. Sauleda

C/ Nou 34
08395 Sant Pol de Mar

***Revelem les fotos
de càmares digitals
amb més qualitat***

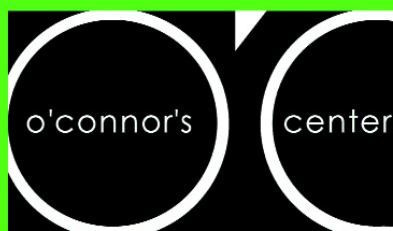

Confieu els vostres records solament a professionals

Carrer Nou, 51
(davant Estació Renfe)
Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 21 68

Garbi Pol
FINQUES

o'connor's center

Acadèmia d'anglès

MATRÍCULA OBERTA

CURSOS D'HIVERN / CURS DE JAPONÈS

Totes les edats / Tots els nivells

Ens trobaràs a: Ferrocarril, 3
Sant Pol de Mar
Tel. 937 600 765

**FRANQUEIG
CONCERTAT
02 / 1401**